

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

I/2017

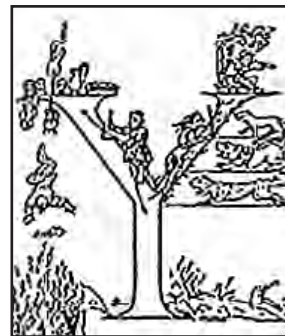
Z valné hromady ČEPES 2017
Neurogirurg Vladimír Beneš
Pokusy s řízením počasí
Antonio Meucci

Tradiční čínská medicína
Doktoři z květináče
Neuvěřitelné, nevysvětlitelné?
Nikola Tesla

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah

ZE ŽIVOTA ČEPES

Valná hromada 2017 – Ing. V. Bažant

1

Kamenná svatba – Redakce

2

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Léčebné postupy používané v Číně – Internet

3

Léčení vodou – MUDr. J. Doležal

5

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Neurogirurg Vladimír Beneš – Internet

6

Doktoři z květináče – Internet

9

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Pokusy s řízením počasí – Ing. J. Dolejš

15

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 5 – Ing. J. Kapinus

17

- Černá vdova

17

- Světlo smrti

18

- Démon z doby nacizmu

19

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Vývoj telefonních systémů Antonia Meucciho – Ing. J. Dolejš

21

Nikola Tesla – Ing. A. Vaněk

24

Vážení čtenáři,

dovolte mi informovat Vás o dění ve Společnosti v tomto roce. Jednou z nejdůležitějších událostí bylo jednání valné hromady, na kterém vedení hodnotilo svoji práci za rok 2016 a navrhovalo činnost pro rok 2017. Podle průběhu valné hromady vedení svoje úkoly zvládlo dobře, protože ani ke zprávě a ani k navrženým činnostem pro rok 2017 se nevyskytly připomínky přítomných členů.

Ze zprávy o činnostech za rok 2016 vyplývá, že nám práce na rok 2017 neubylo, naopak přibylo. Přitom se jedná o práce důležité nejen pro naše členy, ale pro všechny senzibily-psychoenergetiky. Proto bude zapotřebí zaktivovat nejen členy ČEPES, ale i nečleny, kteří podporují ČEPES v jejím úsilí. Proto znovu zveřejňujeme schválený dokument „Zaměření činností na rok 2017“ a žádáme čtenáře, kteří chtějí přiložit ruku k dílu, prosím, přihlaste se.

Na základě iniciativy prof. JUDr. Ivo Telce k zařazení jedné činnosti přírodního léčitelství do Národní soustavy povolání, vedení se rozhodlo využít plně našich zkušeností, znalostí i vztahů při realizaci tohoto záměru. Právě na základě zkušeností z minulých let se vedení rozhodlo současně připravit učební plán pro zájemce o toto povolání do budoucna. Současná situace neumožňuje zapojit do poskytování služby tohoto povolání pouze naše členy, není to reálné. Většina našich dřívějších aktivních členů zestárla a nacházejí se na zaslouženém odpočinku.

Proto jsme v roce 2016 začali s ověřováním způsobu aktivace základní dovednosti „Biopraktika“. Hlavním důvodem je, že současně s řešením nového povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“ potřebujeme zabezpečit dostatek poskytovatelů této služby. Uskutečnili jsme několik seminářů v Praze a v Klatovech, kde se snažíme vychovat nové adepty jak pro práci „Biopraktika“, tak „Odborného pracovníka“.

Ověřujeme dva způsoby. První spočívá v získávání schopnosti procitňování energií. S tímto způsobem aktivace základní kompetence profesní kvalifikace „Biopraktik“ – nacházet na lidském těle biologické nesrovnalosti a působením je ovlivňovat – počítáme především v rámci akreditovaného kurzu.

Jako druhý způsob ověřujeme též možnost přímého aktivování zkušenými psychoenergetiky – dalo by se říci mistry. Tento způsob je závislý na této hypotéze, která podle současných výsledků se ukazuje jako velice pravdivá. Spočívá v názoru, že narození člověka není nahodilý akt, ale plánovaný Vesmírným řádem. Pomoc člověku při jeho plnění úkolů během jeho života zabezpečuje „Zdroj“ (lidé mu daly různá označení jako energie ČI, prána atd.), který není určen jenom pro řešení zdravotních problémů člověka, ale může být využit při řešení všech lidských problémů.

Protože aktivaci poskytujeme bez nároků na jakoukoli odměnu, doporučujeme adeptům, kteří při aktivaci uspějí, aby ze začátku tuto službu poskytovali svým blízkým a teprve až po získání zkušeností a ověření účinnosti působení, tuto službu poskytovali za úplatu. Současně upozorňujeme,

aby si adepty sami rozvážili, zda chtějí pomáhat – tato služba není obyčejnou službou, ale mnohdy se stává řeholí.

Jsem zvědav, jak budeme v příštím roce celou situaci řešit: kolik bude nových adeptů a kolik bude zkušených psychoenergetiků pro přímou aktivaci.

Ing. Vlastimil Bažant

ČESKÁ PSYCHOENERGETICKÁ SPOLEČNOST Zaměření a formy činnosti na rok 2017

Psychoenergetika

Základními aktivitami pro rok 2017 budou v této oblasti:

- rozvinutí profesní kvalifikace (PK) „Detekce anomálií zemské kůry“ v praxi:
 - a) vytvořit polygon pro ověření odborných dovedností
 - b) podílet se na výběru AOs (autorizovaných osob)
 - c) připravit učební plán, učební texty a stanovit postupy při ověřování znalostí adepta PH „Detekce anomálií zemské kůry“
 - d) vytvořit lektorský kolektiv
- vypracovat rodný list jednotky práce pro povolání „Specialista pro přírodní posilování organismu“
- pokusit se zahájit řešení profesní kvalifikace „Harmonizování energetického systému člověka“
- spolupráce s Hospodářskou komorou ČR
- zachování a případné rozšíření péče biopraktika pro veřejnost v prostorách ČSVTS v Praze 1, Novotného lávka 5 i jinde
- spolupráce a výměna zkušeností s organizacemi obdobného zaměření v ČR i v zahraničí

Zájmová a badatelská činnost

bude zaměřena na:

- pořádání přednášek a seminářů
- organizování kurzů a setkání zaměřených na další vzdělávání a výměnu zkušeností
- pokračování spolupráce s Výzkumným ústavem meliorací a ochrany půdy dle aktuální situace

Odborná, osvětová a publicistická činnost

bude spočívat:

- ve využití všech propagačních forem ke zviditelnění ČEPES na veřejnosti
- ve využití webových stránek k informovanosti členů a veřejnosti o činnosti ČEPES, o novinkách z oboru a podmínkách podnikání v něm
- v informovanosti veřejnosti o využití PK „Detekce anomálií zemské kůry“ a stavu PK „Biopraktik“
- ve vydání dvou čísel zpravodaje Psychoenergetika

Organizační záležitosti

Členské příspěvky

Základní příspěvek se zpravodajem činí 500,- Kč, bez zpravodaje 350,- Kč.

Styk členů s vedením ČEPES

Základní informace je možno získat v kanceláři č. B-235, 2. patro, budova ČSVTS, Praha 1, Novotného lávka 5, na telefonním čísle 221 082 252, nebo faxem 221 082 289. K předávání zpráv je možno využít e-mail bazantcepes@seznam.cz nebo cepes@cepes.cz.

Informace o činnosti ČEPES je možno vyhledat i na webových stránkách www.cepes.cz a ve zpravodaji Psychoenergetika.

Předseda společnosti bude nejspíše k dosažení ve středu, nebo ve čtvrtek. Každou návštěvu (především mimopražskou) doporučujeme dojednat telefonicky, faxem, nebo e-mailem.

V letních měsících je pobyt předsedy upraven a jeho časový rozvrh je vyvěšen na dveřích kanceláře.

KAMENNÁ SVATBA

V pátek 23. června 2017 oslavil předseda ČEPES Vlastimil Bažant se svou manželkou Helenou neuvěřitelné výročí – 65 let společného života. Jejich Kamennou svatbu s nimi přišli prožít a oslavit nejen jejich tři potomci s rodinami, ale i mnoho příbuzných a přátel, které na životní pouti potkali.

Všechny jejich děti – Pavla, Viktor a Vlastimil jsou jejich radostí i stálou a pevnou oporou. Vnoučata a dnes už i pravnoučata Oskar a Lili jsou pro ně nevyčerpatelným zdrojem životní síly a potěšení.

Plná obřadní síň Staroměstské radnice byla důkazem toho, že přátelství získaná na pracovních i osobních cestách této skvělé dvojice stojí na pevných základech a všichni jejich kamarádi jim přišli s potěšením, dojetím a nadšením gratulovat.

K četným blahopřáním se s radostí připojuje i redakce.

LÉČEBNÉ POSTUPY POUŽÍVANÉ V ČÍNĚ NEJMÉNĚ DVA TISÍCE LET VYŽADUJÍ STEJNĚ NÁROČNÉ A INTENZIVNÍ STUDIUM JAKO TY ZÁPADNÍ

V Association (Časopis Americké lékařské společnosti, JAMA) byla již v roce 1998 akupunktura zařazena mezi regulérní léčebné metody s prokázaným účinkem na léčbu bolesti, nauzey a dalších obtíží. Renomovaný časopis Science pak zveřejnil tři přílohy s titulem Traditional Medicine a Case for Integration (Tradiční medicína - případ pro integraci), což jasně vypovídá o zvažování integrace i TCM-OM do arzenálu moderní medicíny (Science 2014: 346 (6216): 1569, www.sciencemag.org).

V Číně pomocí TCM vyléčí ročně 200 milionů osob ambulantně a sedm milionů v nemocnicích TCM, kterých je přibližně tři tisíce z asi 18 tisíc. Každá nemocnice západní medicíny v Číně musí mít aspoň jedno oddělení specializované na čínskou medicínu a opačně - nejde jen o finanční úsporu, ale i o účinnou léčbu bolesti. Oba typy lékařství jsou v Číně rovnocenné co do délky studia, titulů a pravomocí.

Na obou fakultách je nutné složit zkoušky i z protilehlého oboru, takže v praxi vládne domluva ve prospěch pacienta, neboť on si vybírá, jak se bude léčit - zda medicínou západní, či TCM. Univerzity TCM-OM v USA (například Pacific College of Oriental Medicine. PCOM), Austrálii, Británii (státní University of Westminster), Francii a v dalších zemích mají bakalářské, magisterské i doktorské programy a inspirují se výukou TCM-OM v Číně, ale také v Japonsku či na Tchaj-wanu.

Historie Číny 20. století je natolik složitá, že ohromné celky nauky v jistých dobách nemohly existovat, natož se rozvíjet, což se zejména týká akupunktury. V dnešní Číně sice existují staří profesori, nositelé tradice, ale nikdy jim nebylo umožněno učit druhé, natož publikovat nebo přednášet. Až v roce 2013 si Číňané uvědomili, že ztrácejí kulturní dědictví, a konečně objevují starobylé metody léčby v bohatosti rodinných tradic. Naštěstí řada z těchto nositelů tradic přežila na Tchaj-wanu, ve Vietnamu, Japonsku, USA, Velké Británii či ve Francii, takže inspirovat se lze po celém světě.

SLOŽENÍ

Tradiční čínskou medicínu si lze představit jako dlouhověkovou želvu se čtyřma nohama:

akupunkturou, fytoterapií, cvičením a masáží. A celé drží pohromadě díky páteři a kostem, což je filozofie taoismu a čínská tradice úcty k předkům, díky níž se vše zachovalo. Kostí jsou obaleny masem, což je samotné provozování celého oboru, jež se nemůžete naučit teoreticky, ale musíte zvládnout různé dovednosti v praxi, jinak se nevyznáte ve vzorcích poruchy jednotlivých pacientů, protože nejde o léčení nemoci nebo příznaku, ale o nastolení harmonie daného jedince. Je nutné poznat, kterým směrem a kde se vychyluje a jak ho nejlépe vyvážit - tento přístup je pro TCM stěžejní. Jen v praxi se naučíte, jakou má kdo konstituci a jak na co reaguje, a celý život to pak zdokonalujete, stále se vzděláváte.

Jsou rozpracovány syndromy, právě onen mohutný krunýř želvy, což jsou klasická díla, ve kterých jsou popsány a vysvětleny algoritmy léčení, způsoby použití bylin, směsí a jejich variant či kombinace bodů akupunktury. Teoretická znalost však musí být podložena klinickou zkušeností a praktickými dovednostmi, aby byla léčba účinná.

TCM se tedy netýká jen bylin nebo akupunktury, ale i cvičení čchikung nebo tchajti-čchuan a dalších, masáží tchuej-ná a obecné životosprávy (jang-šeng-fa), protože starověcí lékaři nemohli řešit vážné poruchy. Museli je dávno předtím předvídat a pokud možno jim předejít, a proto je dnes TCM pokladnicí metod předcházení nemocem. Jde spíše o způsob života zdůrazňující harmonii než o pouhou léčebnou metodu. TCM-OM není historizující obor, ale živá tradice, dodnes zkoumaná ve výzkumných ústavech v každé čínské provincii i po celém světě.

HISTORIE

Význam písemné historie TCM spočívá v bohatosti této tradice. Skoro z každého století našeho letopočtu existuje významné dílo, ze kterého lze dnes čerpat. Například v čínské medicíně existují díla z prvních století našeho letopočtu popisující postupy a algoritmy léčby horečnatých nemocí směsí bylin i bodů akupunktury, jež se dodnes používají, neboť jsou účinné. To znamená ověření na stovkách lidských generací, jež nemá žádný západní lék.

Jde o dílo Čang Čung-tinga Pojednání o zranění chladem z roku 200 našeho letopočtu (Šan-kanlun - Čang Čung-ting). Dnešní antibiotika používáme necelých 100 let a již jsme konfrontováni s rezistencí, toxicitou a nežádoucími účinky. V tomto ohledu fascinuje studie WHO SARS Clinical Trials on Treatment Using a Combination of Traditional Chinese Medicine and Western Medicine (Ženeva, WHO 2003, <http://apps.who.int/medicinedocs/pdf/sórzoe/sórzoe.pdf>), kde se popisuje, jak byliny TCM vyřešily počáteční stavy SARS a i u pokročilých forem výrazně zmírňovaly nežádoucí účinky

kortikoidů. Právě kombinace západní medicíny a TCM-OM bývá velkým přínosem pro pacienty.

Dalším příkladem je Artemisinin, lék získávaný z čínské byliny čching-chao (*Artemisia annua*) na základě 1 500 let starých záznamů TCM. Ten nyní patří mezi nejúčinnější antimalarika a profesorka Tchu Jou-jou (Tu You-you) z Číny za něj získala Nobelovu cenu v roce 2015. Využití pokladnice TCM ale vyžaduje odborné vzdělání, zkušenost, trpělivost a celoživotní studium - nelze ji lehce přijmout. Jednoduchou prevencí a způsob života zdůrazňující harmonii se však dokážou naučit i pacienti. A jejich zájem stále roste, neboť si ověřili, že prevence je ochráni před mnoha utrpeními.

JINÉ PARADIGMA

Ve studiích GERAC a ART, jichž se v Německu zúčastnilo 1 500 lékařů (se značně nesourodým vzděláním), bylo ošetření akupunkturou dvakrát účinnější než jakýkoli postup západní medicíny. Problémem bylo, že se neprokázal statistický rozdíl mezi takzvanou falešnou (sham acupuncture) a skutečnou akupunkturou kromě migrén a bolesti kolene, ale i tam nebyl rozdíl natolik markantní, byť statisticky významný.

Kritici nikdy nevysvětlili dvojnásobnou účinnost akupunktury a vzali si pro média jen hlasitě vytrubovanou zprávu, že je jedno, kam píchnete. Opak je pravda, akupunktura je účinná, ale tato účinnost nebyla zachycena ve studii s širokou škálou vzdělání účastníků kvůli špatnému designu studie, který mimochodem vymýšleli odborníci na západní, a nikoli čínskou medicínu! Navíc již

v klasických knihách se píše, že akupunkturním bodem se může stát jakékoli místo na těle, takže pojem sham acupuncture (falešná akupunktura) je nyní považován za neexistující a mylný koncept.

Je zřejmé, že TCM-OM je založena na jiném paradigmatu než západní medicína, což je kámen úrazu. Jak by mohlo vzniknout něco hodnotného na jiných než nám známých paradigmatech? To by odporovalo konvencím, podobně jako řada objevů v minulosti. Nejde jen o fascinující a rozsáhlé zdroje tisíců bylin a léčivých drog nebo znalosti stovek akupunkturálních bodů a jejich metod stimulace.

V LN vyšel v sobotu 4. března 2017 článek „K čemu ta adorace čínské medicíny?“ Leoše Kyši, předsedy českého klubu Sisyfos. Zareagovala na něj lékařka Ludmila Bendová, jež se tradiční čínské medicíně intenzivně věnuje posledních 25 let. A ptá se: Jak docílit rovnováhy mezi nekritickým přijímáním a dogmatickým odmítáním tradiční čínské medicíny?

STAROVĚKÁ PERSONALIZACE

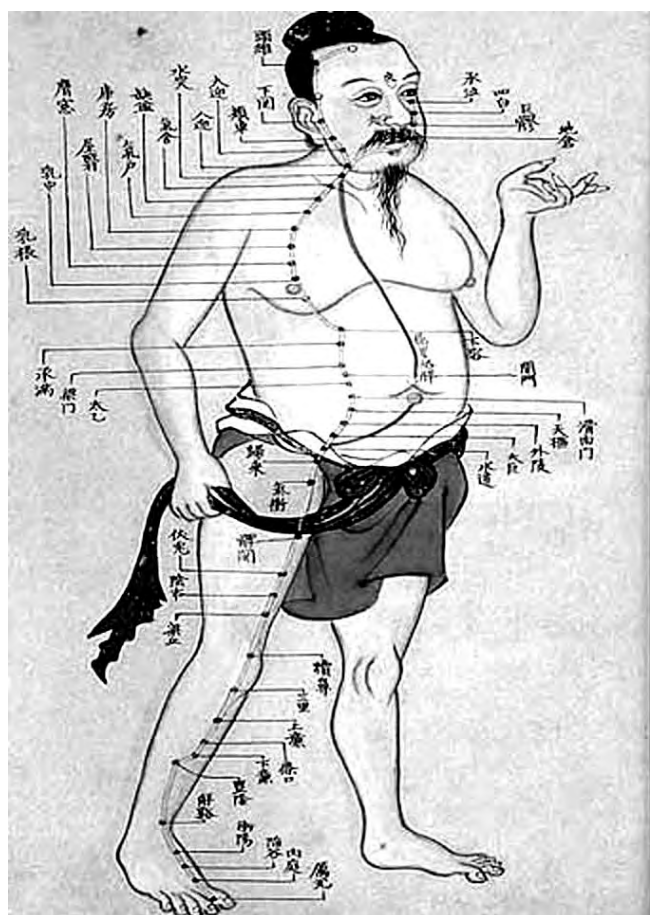
Možná nejzajímavější je způsob a filozofie, jež se pro jednotlivého pacienta vybírají a kombinují. Jde totiž o jakousi starověkou personalizaci medicíny. To, o čem se snaží dnešní moderní medicína analýzou DNA a dalšími náročnými a drahými metodami, možná, byť primitivně, uplatňovali již starověcí praktici TCM díky svému pozorovacímu talentu a především díky generacím lékařů, kteří si pečlivě zaznamenávali a předávali zkušenosti.

To je právě význam nejméně dvou tisíc let živé praxe TCM a jejích historických písemností. Není tedy možné TCM-OM jednoduše převzít, předpokládá to stejně náročné a intenzivní studium jako v případě západní medicíny. V Číně jde o minimum čtyř let denního studia pro akupunkturu nebo jedenácti let pro fytoterapii. TCM-OM má i svá úskalí a nevýhody a nelze přejímat vše. V tomto směru odkazují například na svůj odborný článek Léčivé drogy tradiční čínské medicíny a možnosti jejich uplatnění (Praktické lékařství 2017, 13(1): 36 - 39).

Proto je vynikající, že je TCM-OM poskytována potřebným a podrobována zkoumání v nemocnicích, jako je Fakultní nemocnice v Hradci Králové, díky odvážným lidem, kteří se nebojí jít proti proudu. Demokracie by měla spočívat i v možnosti diskuse, v tom, že vyslechneme odlišný názor, než sami zastáváme, a zamyslíme se nad ním. Nezbyývá než skončit citátem Tomáše Garrigua Masaryka: „Tož demokracii už máme, teď jen abychom měli i ty demokraty.“

Tradiční čínskou medicínu si lze představit jako dlouhověkovou želvu se čtyřma nohama: akupunkturou, fytoterapií, cvičením a masáží. A podle taoismu celá drží pohromadě díky páteři a kostem.

Převzato z portálu <https://www.pressreader.com>

LÉČENÍ VODOU farář Kneipp

V této knize jsou shrnuty jeho poznatky a zkušenosti. V první řadě musíme ocenit jeho intuici a pak hlavně jeho vytrvalost, že se nenechal přes všechny překážky odradit a pokračoval prakticky až do své smrti. Kromě léčení vždy zdůrazňoval prevenci a péči o své tělo v těch nejširších souvislostech. Zdůrazňoval, že nejdříve máme hledat prostředek na léčení v přírodě, která nás obklopuje, a voda je její nedílnou součástí. Také si velmi dobře uvědomoval hranice své léčby a nepouštěl se do zápasů, když zjistil, že to přesahuje jeho možnosti a schopnosti. Propagoval prevenci, když říkal, že není účelem léčícího nemoc odstranit, nýbrž ji předejít, aby se v nás příliš nerozlezla. Výhodou těchto postupů je jejich levnost a snadná dostupnost. Jen si musíme některé ingredience nahradit jinými, dnes běžněji dostupnými. Do této kategorie patří otužování, sauna, pára a další.

Pro představu uvádím jeden krátký úryvek z jeho knihy.

Teplá sedací lázeň

Teplé sedací lázně nikdy nepřipravujeme pouze z vody, ale vždycky s přidavkem odvaru nebo nálevu přesličky, ovesné slámy, jedlových větví a květů rostoucích v době senescence nebo též s přidavkem soli. Jsem přesvědčen, že takové látky působí neobyčejně příznivě.

Lázně se připravují vždy stejným způsobem. Byliny polijeme vařící vodou a necháme chvíli vařit. Pak odstraníme nádobu z ohně a necháme odvar zchladit, až teplota klesne na 30°C a vlijeme odvar s bylinami do připravené vany. Taková sedací lázeň může trvat čtvrt hodiny. Jelikož by bylo škoda odvar vylít použijeme ho na dvě další lázně. K sedací lázni ze slané vody přidáme hrst soli.

Sedací lázně dovoluji nejvýše dvakrát nebo třikrát týdně, častěji jen střídavě se studenými láznemi nebo v případech, kde je léčení hluboko zakořeněné choroby, jako při zlaté žíle, píštělích tlustého střeva, podráždění tenkého střeva a podobně.

Lidé, trpící kýlou, nedají se odvrátit svou chorobou před těmito láznemi.

Sedací lázeň přesličková slouží především při křečových, revmatických stavech ledvin a močového měchýře, při písku a kamínkách, při obtížích s močením.

Sedací lázeň z ovesné slámy a z jedlových větví se osvědčuje při dně.

Sedací lázeň z květů, kvetoucích v době senescence, působí všeobecněji a v nedostatku přesličky, ovesné slámy ji užíváme při všech shora uvedených chorobách života, třebaže je méně působivá.

Prokazovala mě vždy dobré služby při nahromadění v životě, při léčení vředů, oparu pásovém, zácpě, zlaté žíle, křečích a kolikách. Sedací lázeň ze slané vody prospívá velice při krtincích.

Uvedu příklad, jak působí teplá sedací lázeň:

Rolník promokl a nastudil se. Nemohl močit a byl trápen křečemi. Poradil jsem mu, aby vzal sedací lázeň 35°C, trvající asi čtyři nebo pět minut. Sedací lázeň zahřála život, křeče ustaly a močení nastalo již ve vodě. Kdyby bývalo třeba, byl by mohl tuto sedací lázeň opakovat třikrát nebo čtyřikrát.

Při nachlazení života jest sedací lázeň na místě. Jelikož nachlazení nepůsobí nepříznivě pouze na život, ale i na celé tělo, musíte léčit celé tělo, abychom zapudilo horko nebo zimu, což se stane nejlépe omýváním celého těla v posteli.

Jako teplou sedací lázni zapuzujeme chlad, tak můžeme studenou sedací lázni zmírniti nebo odstraniti horečku v životě.

Toto je úryvek z knihy Léčení vodou od faráře Kneippa. Z dnešního pohledu je vše silně obsolentní. Tak shánět slámu a hlavně ji skladovat by byl problém. Nicméně ve své době to bylo velice účinné a hlavně levné a v neposlední době nezpůsobující žádné další následky. Protože vždy jde o nespecifickou popudovou terapii, doplněnou příjmem malých, ale někdy velmi účinných látek podávaných, respektive vstřebávaných se v koupelích a hlavně čajích.

Tyto a podobné metody jsou účinné, když je tělo ještě s dostatečnou zásobou sil. Použití této metody jako doplněk, například při opakované chemoterapii asi bude fatální.

Nicméně i při dnešních léčebných metodách musíme obdivovat umění, jak z minima vydolovat maximum. S určitou dávkou jasnozřivosti znovuobjevil nespecifickou popudovou terapii. V historii léčení vodou jsou lázně známé již ze starověku. Zejména staří Římané měli lázně ve veliké oblibě, na rozdíl od středověku. V současné době léčení vodou je ve všech našich lázních základem terapie. Ač formy jsou velmi vzdálené od dob Kneippa, voda je stejná, jen jinak obohacená a někdy jinak používaná.

MUDr. Jan Doležal

NEUROCHIRURG VLADIMÍR BENEŠ

Vážený čtenáři,

redakce zveřejňuje následující stať, ve které významný lékař sděluje své názory na současný stav našeho zdravotnictví a jeho možný vývoj. Neskrývá svoji hrdost nad jeho dosavadním stavem, ale současně jeho kritické připomínky by neměly být opomíjeny.

Kž by jeho názory dokázali ministerští úředníci uvést v život. Chtělo by to mít asi více odvahy postavit se na odpor někdy nesmyslným nařízením v rámci EU. Případ z Mnichova je toho příkladem. Je fakt, že i tvořivou činnost je možno regulovat. Ale ty důsledky. O kolik výsledků tvořivé činnosti asi lidská společnost přišla přerušením myšlenkových pochodů při tvořivé činnosti?

Vladimír Beneš (1953), přední český lékař, profesor, neurochirurg, přednosta neurochirurgické a neuroonkologické kliniky Ústřední vojenské nemocnice a 1. LF UK, působil také osm let ve funkci předsedy České neurochirurgické společnosti a čtyři roky byl prezidentem Evropské asociace neurochirurgických společností, nyní je předsedou komise neurochirurgické anatomie Světové asociace neurochirurgických společností, nositel vyznamenání a medailí ministerstva obrany, Senátu ČR, ministerstva zdravotnictví ČR a Univerzity Karlovy. Jeho otec, profesor Vladimír Beneš (1921), i jeho syn Vladimír (1979) jsou rovněž neurochirurgové. Je ženatý, má dvě vnučky.

Je světově uznávaný neurochirurg, lékař „přes mozek“ a ostrý glosátor. Medicína je pro něj nádherná, v nemocnici je pořád teplo, vzdělání lidí a zvýšená koncentrace hezkých ženských. Profesor Vladimír Beneš (62) považuje nátlak kvůli zvýšení platů za vydírání, kritizuje české rovnostářství i evropské nařízení o pracovní době lékařů: „První půlku života mě hlídali, jestli neutíkám domů, a druhou mě budou hlídat, jestli nejsem v nemocnici moc dlouho.“ A je rád, že se nedožije doby, kdy medicína bude umět vyrábět jakési nadlidi. Ale kyborgové už mezi námi jsou.

Pane profesore, vrátil jste se ze Zimbabwe, kde jste přednášel a operoval. Během vaší nepřítomnosti slíbila vláda přidat lékařům deset procent platu. Jste šťastný?

Neuvěřitelně šťastný. To myslím ironicky, samozřejmě.

Vy si tedy nemyslíte, že je zdravotnictví v takové krizi, jak lékařské odbory a komora tvrdí?

Není. V prohlášeních odborů se nám hroutí trvale, přitom je pořád lepší a lepší. Ať ve světě přijedu, kam přijedu, máme jedno z nejlepších zdravotnictví. Divám-li se na to očima svého oboru, máme kupříkladu určitě nejvíc

neurochirurgických operací na milión obyvatel za rok v Evropě. Za námi kulhají i Němci, Rakušané, Švýcaři. A pokud vím, tak máme nejvíc srdečních stentů.

Prezident lékařské komory Kubek ovšem říká, že je to na úkor lékařů. I proto odcházejí do zahraničí, jen v nemocnicích jich údajně chybí kolem tisícovky.

Za prvé jich tolik nechybí, za druhé odcházejí proto, že jsme si v Unii vymysleli něco, jako je zákoník práce, European Working Time Directive. Nesmíme pracovat déle než šest hodin v jednom tahu a déle než 42,5 hodiny týdně. Pořád je někdo doma a odpočívá. Důsledkem je, že tam, kde dřív bylo třeba pět doktorů, je jich třeba patnáct, protože musejí domů. Po celé Evropě je tak spousta volných lékařských míst. Povím vám jeden tragikomický příběh. Kamarád šéfuje velké klinice v Mnichově a jeho doktoři mají jakési „tachografy“. Přišla dáma z magistrátu na kontrolu a povídá:

„Vaši mladí doktoři jsou v práci příliš dlouho.“ Vyprovodil ji se slovy, že je to baví. Přišla podruhé a už s pokutou. Musel zaplatit z vlastní kapsy patnáct tisíc eur, protože jeho lékaři chtěli pracovat. Absurdní.

Není snad dobře, když lékař odpočívá?

Vy na mě máváte červeným hadrem! První půlku života mě hlídali, jestli neutíkám domů, a druhou mě budou hlídat, jestli nejsem v nemocnici moc dlouho. To je zrudlost. My máme 42,5 hodiny za týden, Američané mají 80 hodin, Japonci jedou bez omezení. Přesto je statisticky prokázáno, že se péče spíše zhoršila, než zlepšila. Mladí lékaři nemají čas se medicínu dobře naučit, trpí i pacienti. Lékaři musí stále odpočívát, jeden pacienta obstará na příjmu, druhý mu naordinuje léky, třetí ho operuje, čtvrtý propouští ze špitálu - a žádný z nich ho pořádně nezná. Je to nesmysl, ale bohužel panu Špidlovi, který byl v EU, když se o nařízení diskutovalo, se to líbilo. Často se ptám, kým se ti úředníci, kteří to vymysleli, asi tak nechají operovat. Námi, kteří jsme bývali ve špitále dlouho, anebo nedouky, jež jejich nařízení produkuje?

Nepřeháníte?

Milá zlatá, nepřeháním. Umíte si představit, jak říkáte pacientovi: Zákrok bude dlouho trvat, ale nebojte, uprostřed operace přijde na sál místo mě někdo další, já mám padla? Tohle nařízení naočkuje doktorům mentalitu dělníků u pásu a vyrobí z nich klienty odborářů, budou chtít víc a víc za to, že dělají kulovy.

A podle vás není špatné, když zdejší lékaři odcházejí a nahrazují je cizinci?

Paní Bendová, četla jste pohádky? I hloupej Honza šel do světa. Mělo by být naopak povinné, aby každý po promoci vypadal na rok dva do ciziny, nabral zkušeností. Víc než povídka se vrátí. Já taky neutekl za komunistů, protože jsem tady doma. Byli by naučení, přivedli by si princezny, měli by půlku království a bylo by to jen dobře. U nás není problém s doktory, ale se sestrami. Jestli bude zdravotnictví na něčem hlapovat, tak na nich. A že lékaři někde chybějí? No tak vezmu cizince! Pan Kubek nám přece nemůže vyhrožovat, že nejsou tak kvalifikovaní jako ti zdejší. Od toho tu ta komora je - když dá cizinci licenci, ručí za to, že je na naší úrovni.

Považujete tedy za nesprávné, že komora žádá zvyšování platů o deset procent i v následujících letech?

Je to vydírání. Ani v cizině nemá mladý doktor žádné horetní příjmy. Ale medicína akumuluje peníze zcela spolehlivě, byť velmi pomalu. Do penze nejde žádný lékař chudý. Jde jen o to, kolik peněz k životu potřebujete, a pokud nejste hamižná, medicína vám na byt, auto a teplou večeři a dovolenou vydělá snadno. Hádat se o deset procent je hluboko pod mou úroveň. Protože moji

vrstevníci v cizině mají to co já, jenže v dolarech nebo v eurech. Platem se nemůžu poměřovat ani s Rusy. Kam se na ně hrabou i Američané a na Američany zase Západoevropané. Pro mladého lékaře sice může být pár tisícovek navíc dobrých, ale když tu práci někdo chce opravdu dělat, bude ji dělat i za cenu, že u nás nebude mít peníze, které by mít chtěl.

Vy patříte ke kritikům současného systému zdravotnictví. Budeme teď mít každý rok nějaké volby, což je vhodný čas na sliby a lícitace. Co by se mělo změnit podle vás?

Ano, jednou se volby vyhrají na zrušení třicetikoronového poplatku, podruhé že sanitka nedejde za dvacet minut do poslední vísy, potřetí díky tomu, že máme „krachující medicínu“, kterou máme proto, že máme dvě stě nemocnic místo stovky. Můj táta (rovněž neurochirurg; pozn. red.) dřív tvrdil, že pro každého pacienta se najde postel, teď je to naopak - pro každou postel se najde pacient. Politik není schopen babičky ve svém obvodu vysvětlit, že když jede do větší nemocnice o dvacet kilometrů dál, budou tam zkušenější lékaři s lepším vybavením. Přitom je to logické. Když jako chirurg odoperuji víc nádorů mozku, budu operovat líp než jiný, jenž jich odoperuje pětinu.

Jako politik byste tohle dokázal lidem vysvětlit?

Naštěstí nejsem politik. Moje výhoda je, že já je nepotřebuju, ale oni mohou potřebovat mě. Ale kdybych politikem byl, pokusil bych se. Druhá věc je, že jsme možná jediná země na světě, která nemá komerční pojištění. Asi proto, že jsme současně zemí s asi největším rovnostářstvím na světě: všechno všem, všichni máme nárok na totéž, všichni musíme dostat totéž

od státu - a zadarmo. Znáte ten příšerný slogan „celý život jsem si platil“? V posledních letech života přitom vypotřebujeme vše, mnohdy i víc, než jsme si „celý život platili“. Spoluúčast je u nás prakticky nulová. A když, pak nanejvýš u stomatologů.

Lidé se bojí, že by tu byla jedna medicína pro bohaté a druhá pro chudé.

Blbost, taková neexistuje. Jak bych asi provozoval medicínu pro chudé a bohaté? Kdysi jsem to přirovnal k tomu, jak se odsud z nemocnice dostanete na Václavák. Můžete jít pěšky, to jsme chodili za komunistů. Můžete jet taxikem, prima, bude to pohodlnější a možná i rychlejší, ale musíte za to zaplatit. A můžete jet tramvají. Ta je zcela spolehlivá. Měli bychom mít zdravotnictví, které zajistí každému tu tramvaj. Zároveň bychom měli umožnit, aby si někdo mohl koupit taxíka. My se však tváříme, že máme pro všechny na toho taxíka, a ještě v něm bude občerstvení a muzika. To je přece nesmysl. Chcete-li totální endoprotezu pokrytou pojištěním, fajn, dostanete tu, která se za patnáct let musí vyměnit. Je-li vám čtyřicet a budete chtít totálku kyčle, která vám vydrží dalších čtyřicet let, připlatíte si z komerční pojistky. Pojistíte se na to, aby vás ošetřoval pan profesor, to mají třeba v Německu. U nás je to de facto zakázané téma.

Trochu vás popíchnu. U vás se léčila řada známých osobností, například Karel Gott, Oldřich Kaiser, Jiří Langmajer. Jak se k vám, špičkovému specialistovi dostanu já, obyčejný člověk?

Úplně stejně jako Gott. S panem Gottem si půjdu možná víc popovídat, ale léčba je stejná jako u kohokoli jiného. Ta nejde dělat jinak.

Věřím, že je stejná, ale jak se k vám ten člověk dostane?

Zvedne telefon. Kdokoli a kdykoli se může přijít podívat, patří-li jeho nemoc k nám, může se i objednat. A víte, kdo se nejlíp zahojí? Osamělý pastevec z hor. Čím více

telefonů kolem nějakého pacienta mám, tím víc je komplikací. Nekoukám na to, koho operuji, ale na to, co operuji. Na protekci nehraju. Na to jsem příliš socialistický.

Ještě jedna otázka týkající se peněz: zdravotnictví jich dokáže spotřebovat jakékoli množství, že?

Samozřejmě. Všude na světě. Když přijdete za doktorem, který vám řekne, že má všechno, co by měl mít, že nic nepotřebuje koupit, tak od něj utečte, protože buď nesleduje, neví, nebo je pitomej. Já bych dokázal utratit jakýkoli prachy, kdybych je dostal. Ale kvůli penězům pacienty rozhodně neodmítáme. Samozřejmě, na nějaké nákladné výkony máme limity, musíme se do nich vejít - a také se vejdemo. Já bych si nenechal v odborných věcech nařídít od ředitelství: „Tohle nedělejte, to je moc drahé.“ Naštěstí to náš management ani nenapadne. Jsou však špitály, kde se to děje.

A máte nějaké limity z medicínského a etického hlediska? Nějakou hranici, za níž by už lékař neměl přírodě fušovat do řemesla?

To není otázka pro doktory. My neurochirurgové například brzy narazíme na určitý limit s modulacemi. To zavedete elektrodu do určitých mozkových center, pouštíte tam impulsy a ovlivňujete jejich funkci. Roky se to používá u Parkinsona. Teď to vypadá, že lze jít mnohem dál. Teoreticky by šlo modulovat funkci mozkového jádra, které kontroluje krevní tlak, a léčit hypertenzi, šlo by modulovat i funkci oblastí, které korigují třeba hladinu cukru v krvi, takže jednou diabetes spánembohem... Ale ani to by ještě nebyl takový problém. Problém je, že v dohledné budoucnosti dokážeme člověka měnit tak, jak potřebujeme. Mozková stimulace se už používá u depresí, běžné klinické pokusy u Alzheimeru, experimenty na opicích u obezity. Stačí jen definovat mozkou ty správné cíle, strčit tam drátek a ovlivňovat tím paměť, učení, prakticky vše, co si dovedete představit. Jednou na morální strop určitě narazíme.

Pak bude možné vyrábět i jakési nadlidi.

Přesně. Například s lobotomií v Americe skončili poté, co promítli Přelet nad kukačím hnízdem. Protože takový zásah do mozku je nevratný. Dnes máme vratné metody. A výzkum nezastavíte. Rozhodnutí, kam lze jít, by nemělo být v rukou lékařů, ale měla by o něm rozhodovat celá společnost. Jako třeba v případech eutanazie.

Může se ale stát, že budou existovat země či kliniky, kde za peníze udělají cokoli. Třeba i ty nadlidi.

To se určitě stane a jsem skoro rád, že se toho nedožiju. Vždyť Číňané vás dnes za peníze klidně vykoupují v kmenových buňkách, dají vám je do oka, do ucha, do míchy, byť to nepomáhá a žádný zdravotnický systém léčbu kmenovými buňkami nehradí.

Jste světově uznávaný neurolog, přednosta kliniky, šéf světové neuroanatomické komise, specialista na operace mozku. Je ten váš vytrénovanější, že všechno zvládáte?

Ne. Jestli mám v mozku cosi dobrého, tak je to snad kreativita a klinická úvaha. Nemám žádnou extra paměť, můj mozek funguje docela obyčejně. Když rozeberete neurochirurgii na mrtvé, přijdete na to, že je to řemeslo jako každé.

Mimochodem, když pracujete ve vojenské nemocnici, musíte mít nějakou hodnotu, že?

Už ne, jsem vysloužilý asi dva roky. Byl jsem plukovník. Uniformu mám doma, ven jsem v ní vyrazil pouze jednou, to když mě vyznamenávali na Vítkově. Ministr Saša Vondra mi dával vyznamenání, já v ten moment nevěděl, co mám dělat, zda mám salutovat pravou, či levou, jediné, co jsem si z vojny pamatoval, bylo „služím socialistické

vlasti“. Tak jsem mu potřásl rukou a poděkoval. Dodnes nevím, jestli to od plukovníka civilovi bylo dobře, nebo ne.

Vraťme se k mozku. Vy opravujete jakýsi centrální počítač člověka, že?

Ano, my se věnujeme člověku, protože člověk je mozek, ostatní je jen podstavec. To ostatní můžete vyměnit, mozek nemůžete. A i kdyby to někdy bylo možné, mozek bude příjemce a tělo dárce. Když dám váš mozek do Schwarzeneggera, tak si on bude na WC sklápět prkýnko a budou se mu líbit chlapi, ne ženské.

A jsou možné nějaké mozkové „protézy“?

Už dlouho běží výzkum neuroprotéz, například zrakových. To je taková kamera na brýlích, která sbírá okolní obraz, počítač ho složí do 27 bodů, z nichž lze rekonstruovat třeba portrét člověka. Viděl jsem i člověka s úplně přerušenu míchou, jak chodí a jezdí na kole, nebo slepého, jak couvá do garáže. Čili ty funkce mozku, které něco řídí a mají jasnou anatomii – zrak, pohyb – nahradit půjdou, experimentálně už teď, kdy rutinně, to nevím. Ale tam, kde jsou v mozku funkce vědomí, intelekt, paměť, to nemáme pořádně ani vysvětlené, natož abychom mohli chystat nějaké protézy.

Jako kreativní člověk si dokážete aspoň představit, co jednou bude možné?

Jen trochu. Jednou mě kdosi poprosil, ať napíšu článek, jak bude vypadat můj obor za pět, za deset a za padesát let. A já jako hňup souhlasil. Za těch deset let budeme možná modulovat psychiatrická onemocnění, snad deprese, možná dokážeme odložit Alzheimeru, do určité míry rozpohybovat paraplegika. Možná budeme schopni léčit některé nádory tím, že použijeme jejich individuální genetiky. Jestli budeme umět třeba používat kmenové buňky, to si nejsem jistý. Ale padesát let už vážně neodhadnu.

Využíváme prý jen deset procent mozku. Co s těmi devadesáti? Využijeme je někdy?

To jsou absolutní dohady. My ani nevíme, kolik je v mozku nervových buněk. To je fakt trapas. Je tedy otázka, jestli toho mozku nevyužíváme víc, určitě na to vědomě využíváme jen minimum. Ale to neznamená, že zbytek nic nedělá. On nás logicky o většině toho, co dělá neinformuje. Ta vědomá část se občas flinká, usne si, ale mozek se pořád stará o vše. Hlídá váš tlak, srdeční rytmus, imunitu, jak ležíte, jak dýcháte, jak vás otočit, abyste se neproležela. Celosvětová mapa internetu je proti jednomu mozku drobná dětská hračka – protože není schopna tvořivosti a emocí. Žádná mašina není toho schopna. A nikdy nebude.

Ale nějakí kyborgové, mix člověka a stroje, asi vzniknou?

Určitě. Existuje jeden zcela ochrnutý člověk, který sám ani nedýchá. Zavedli mu elektrody do mozkové kůry, v níž už umíme detekovat funkci prakticky každého jednotlivého neuronu. Z elektrod jdou informace do počítače, ten má samoučící schopnost, takže ten muž jen svým myšlením, což se také musí učit, naviguje umělou paží a počítač, co má dělat. A to už můžeme mluvit o kyborgovi.

Ženy a muži mají mozek jinak strukturovaný. Slyšela jsem přirovnání, že ženy ho mají jako klubko propojených drátů, zatímco muži mají jakési škatulky. Je to tak?

To je nadsázka. Ženy mají mozek zhruba o 300 gramů lehčí, ale nic to neznamená. Když otevřu hlavu, nepoznám, jestli je ženský, nebo mužský. Obecně jsou ženy zodpovědnější a daleko lepší na analýzu. Muži jsou kreativnější a lepší na syntézu. To je však dáno historickým

vývojem a hladinou hormonů. Samozřejmě že mozky nefungují úplně stejně, to by ostatně byla tragédie.

Neurologové mají u řady operací jen jeden pokus. Chyby asi dělat nemůžete...

Udělat chybu nesmím. Ale udělám ji. Nesmí však být fatální. Kamaráda Václava Hudečka jsem se oňehdy ptal, jak často cvičí. Prý čtyři hodiny denně. Prokristapána. Když jsem se hrabal na písku, Václav dostal první housle. Když já začal trhat nožičky mouchám, Václav dlouze fídlal. Když já šel na medicínu, Václav už byl známý po republice. Když já řezal prvního pacienta, on byl světový virtuos. On odmalička trénoval a koncertoval dva tisíce hodin ročně, já jsem na sále „jen“ čtyři sta pět set hodin ročně. Pak mu říkám: „Václave, a uděláš někdy chybu?“ – „No samozřejmě.“ A ode mě se čeká, že ji neudělám? Nejde o to ji udělat, ale přiznat si ji. Přijďte-li k chirurgovi, který řekne, že během své praxe neměl žádné komplikace, utečte. Buď lže, nebo si toho není vědom. Oboje je špatné.

Ve filmech si lékaři při operacích mozku pouštějí muziku. Vy také?

Jistě. Nemám hudební sluch, takže to musí být muzika, která má rytmus. Vyrosl jsem na Stounech a Beatles, poslouchám Ozzyho či Ramssteiny. Ale při vyvrcholení operace se člověk automaticky soustředí, a tak vůbec nevnímá, co se děje kolem. To je mi pak úplně jedno, co se hraje, neslyším to.

K vašim koníčkům patří sběr brouků. Zachraňujete lidi, ale brouky vraždíte?

Když budu úplně upřímný, nejde o vraždění ale o lov. Je jedno, jestli lovíte nosorožce nebo brouka. Střelit zvíře bych neuměl, brouka sebrat umím. Mám už i řadu po sobě pojmenovaných brouků, asi dvacet brouků, protože jsem je našel jako první. Můj kamarád Olda Kaiser má dokonce regulérní publikovanou vědeckou práci. I manželka má svého brouka. Mám dvojčata – vnučky, takže musím chytit dva nové, aby to byli „zuzanae“ a „eliskae“.

Když jsme u vaší rodiny, s otcem Vladimírem a se synem Vladimírem tvoříte neurochirurgickou dynastii. Přál byste si, aby vnučky pokračovaly?

Jestli se do toho pustí, nebo ne, je jedno. Mně je úplně fuk, jestli obor dělá ženská nebo chlap. Když to ty holky budou chtít dělat, budu rád. Ani táta mi nikdy neřekl, co a jak mám dělat, stejně tak já jsem se synem o profesním následnictví nikdy nemluvil. Bylo to tak nějak automaticky.

A je pravda, že se všichni tři bojíte injekcí?

Šíleně. Já se nenechám píchnout ani náhodou. K zubaři jsem chodil s anesteziologem. Děsí mě, že až budu potřebovat opravdu nějakou péči, budou mě píchat pořád. Medicína je nádherná v tom, že jste v baráku, kde jsou chytří a vzdělaní lidé, větší koncentrace hezkých ženských. Ale když se ocitnete jako pacient, dostanete se do nejnebezpečnějšího prostředí. Na to jsou statistiky. Nejbezpečnější lidská činnost vzhledem k úmrtí je sedět v letadle, nejnebezpečnější je jít jako pacient do nemocnice. Jakmile vám někdo ze zdravotníků poruší tělní povrch, správně by vás měl informovat, že je tu riziko smrti. I když vám bude píchat do zadku injekci obvodák, měl by vám říct, že tam riziko smrti je. A ono je. Pryč od nás. A naši trvalou snahou je to riziko snižovat. Nikdy je však nedokážeme vyloučit.

Zdroj internet

DOKTOŘI Z KVĚTINÁČE

NEJÚČINNĚJŠÍ PŘÍRODNÍ ANTIDEPRESIVUM? BAZALKA!

Bazalka je jedno z nejúčinnějších přírodních anti-depresiv. Možná proto jsou Italové pořád v pohodě... Žádná středomořská kuchyně se bez ní neobejde. Tato královna mezi bylinkami má velmi aromatickou chuť i vůni. Málokdo ale ví, že bazalka je také léčivá a mimo jiné patří mezi nejúčinnější přírodní antidepresiva. Možná i proto mají Italové nebo Francouzi mnohem lepší náladu, než my Středoevropané. Na zahnání našich zimních depresí je tedy jako stvořená...

Její název pochází z řečtiny: Basileus znamená král a tato bylina je svého jména opravdu hodna. Pochází z Íránu a Indie, ale už ve starověku se rychle rozšířila do Evropy. U mnoha národů byla bazalka posvátná jako symbol ochrany a průvodce zesnulého na druhý břeh. Římané ji zase považovali za kouzelnici lásky...

Všelák, uklidňující žaludek i mysl, výborný repelent

Bazalka má velmi příznivý vliv na náš trávicí trakt. Ve středomoří se používá jako čaj pro uklidnění žaludku, při kolikách a katarrech. Stimuluje tvorbu žluči, pomůže při trávení těžkých jídel. Pomáhá také při léčení chřipky a nachlazení, kdy usnadňuje odkašlávání. Silice, které bazalka obsahuje, patří k nejúčinnějším látkám, působícím na naši nervovou soustavu. Éterický olej významně pomáhá odstranit bolesti hlavy, snižuje stres, únavu a tlumí pocity úzkosti. Jde o silné antidepresivum, které umí zlepšit náladu a zažene tak přírodní cestou naše zimní depky. Štáva z listů také pomáhá při bodnutí hmyzem. Ten ostatně její aromatickou vůni nesnáší, takže se bazalka hodí i jako repelent, díky kterému se mouchy, vosy a další raději vašemu bytu vyhnou.

Bazalku můžete v bytě pěstovat celý rok. Jak na to?

Na záhoncích se dá v našich podmínkách pěstovat bazalka jen jako jednoletka. Pokud chcete sklízet listy celý rok, pak ji můžete pěstovat v květináči nebo truhlíku doma třeba na okně. Nesnáší přesazování, proto je vhodné vysít do kvalitní a humózní zeminy přímo její semínka. Květináč musí mít otvor pro odtok vody. Bazalka je žiznivka, bude tedy potřebovat stále zalévání a rosení. Pokud má žízeň, dá vám to vědět svěšenými listy. Ty je nejlépe sklízet v době, kdy nasazuje na květ. Staráte-li se o bylinu dobře, dočkáte se sklizně i dvakrát do roka. Listy můžete použít zelené, naložit je do oleje, octu nebo

soli nebo se dají usušit. Vhodnější je ale dát je na mrazák, uchovají si tak všechny své léčivé látky.

ZÁZRAČNÁ LEVANDULE: POHLADÍ PO DUŠI, ZKLIDNÍ I NEJVĚTŠÍ HYSTERKU

Levandule umí pohladit po duši a také zabránit hysterickým záchvatům. Říká se o ní, že umí pohladit neklidnou duši. Tiší bolesti hlavy, migrénu, tlumí pocity napětí a nervozity. Nu a zmírní také hysterický záchvat nebo mu předem zabráni. To je jen několik důvodů, proč doma v truhlíku pěstovat levanduli. Jedním z těch dalších je také to, že krásně vypadá i voní...

Levanduli dnes známe spíše jen jako součást kosmetiky, maximálně si koupíme voňavý polštářek pro příjemné spaní. Ale například ve Francii se sklízí ve velkém. A naše babičky moc dobře věděly, proč jim nesmí chybět za oknem nebo na zahrádce...

Krásná na pohled, užitečná nejen tělu

Její kvítky se používaly jako přírodní deodorant, posloužila i jako prostředek proti molům v šatníku a repelent, odpuzující hmyz. Dobře také věděly, že je prospěšná i našemu zdraví. Kromě již zmíněných účinků na náš nervový systém navíc působí levandulový čaj také při trávicích potížích – uleví při žaludeční nevolnosti, plynatosti i kolice. Tato bylina umí navíc léčit dýchací problémy, angínu i chřipku. Ale pozor: těhotné ženy by se jejímu užívání měly vyvarovat.

Ve Francii se levandule pěstuje ve velkém, vám ale pro radost určitě postačí i pár keříků.

Ve středomořských zemích levanduli rádi používají také jako koření při přípravě ryb, grilovaných mas nebo do dušených pokrmů. Pokud to chcete doma v kuchyni také vyzkoušet, mějte na paměti, že má velmi silné aroma a nahořklou chuť, proto s tímto kořením šetřete.

Jak levanduli pěstovat?

Nejčastěji se pěstuje levandule lékařská, můžete ale vyzkoušet některý z mnoha desítek dalších druhů. Je to dřevitý keřík, dorůstající do výšky 60 cm. Do květináče můžete zasít semena, zasadit řízek nebo koupěnou sazenici. Vyžaduje lehčí půdu s neutrálním nebo zásaditým pH. Nepotřebuje příliš zalévat, ale pamatujte na to, že miluje sluníčko! Pokud chcete, aby se keřík zahustil, seřízněte na jaře výhonky, nikoliv dřevité větvičky!

Drobné kvítky levandule provoní vaši zahradu i byt, navíc z ní můžete udělat voňavé polštářky, mýdlo a poslouží i v kuchyni.

Jak levanduli sklízet?

Pokud ji používáte také jako koření, můžete lístky otrhávat po celý rok. Květy se sklízají podle druhu od června až do srpna, a to těsně před tím, než plně vykvetou. Můžete obrát květenství a sušit je na papíře nebo pergameni, nebo ustříhat celé větvičky, jejichž svazečky zavěsíte. Usušené květy skladujte v hermeticky uzavřené nádobě.

ELIXÍR MLÁDÍ GOTU KOLA POMŮŽE SE STRESEM I S CELULITIDOU

Gotu kola posiluje nervovou soustavu, léčí rány, vyžehljuje vrásky, prodlužuje život...

Půvabná trvalka gotu kola neboli pupečník asijský patří mezi nejvýznamnější léčivé rostliny na světě. Její pozitivní účinky na nervovou soustavu znali už před staletími himalájští jogíni, kteří odvar z listů popíjeli před meditací. Gotu kola ale toho umí mnohem víc. Když si ji vypěstujete doma v květináči, získáte rázem nikoliv lékárníčku, ale hned celou obří lékárnu, která vám pomůže při spoustě zdravotních potíží...

Až zázračné léčivé schopnosti gotu koly poznali obyvatelé Asie už před několika tisíci lety. Je například součástí indické ajurvédy. V Číně, Vietnamu nebo na Srí Lance měla vždy pověst omlazujícího a život prodlužujícího prostředku, což v současnosti potvrdily moderní vědecké výzkumy. Působí blahodárně jak vnitřně, tak i na pokožku.

Posiluje psychiku, hojí rány, likviduje vrásky i celulitidu

Nejznámější je asi vliv pupečníku na centrální i periferní nervovou soustavu. Posiluje paměť a zlepšuje schopnost soustředit se a učit se. Jogíni pijí odvar pro vyvážení činnosti levé a pravé hemisféry mozku. Zmírňuje bolesti hlavy, uklidňuje nervy, pomáhá také při nespavosti a tlumí stres. Snižuje únavu a depresivní nálady.

Gotu kola ale také blahodárně působí na krevní oběh. Prokrvuje mozek, zabraňuje usazování cholesterolu v cévách, vzniku a rozvoji křečových žil. Má také protizánětlivé účinky, léčí revmatismus, cirhózu jater nebo astma.

Při vnějším užívání je tato rostlina skvělým pomocníkem v boji proti vráskám a celulitidě. Zvyšuje totiž pružnost kůže. Stejně tak dobře ji můžete využít k léčení ran a popálenin, kožních vředů nebo aftů.

Vnitřně se gotu kola používá jako nálev (2 lžičky sušených listů na 1 šálek), doporučená denní dávka je 5 – 15 gramů. Vyzkoušet můžete i přidání čerstvých listů do salátů i pokrmů. Ve specializovaných obchodech nabízejí rovněž tinkturu nebo tablety.

Jak gotu kolu pěstovat?

Sazenice koupíte v mnoha zahradnictvích. Pupečník není mrazuvzdorný, a proto se v našich podmínkách pěstuje jako pokojová nebo přenosná rostlina. Jako substrát postačí klasický zahradnický substrát. Přihnojovat můžete jakýmkoliv kapalným univerzálním hnojivem. Zálivku vyžaduje zejména v letním období bohatou (v Asii se vyskytuje především v bažinatých oblastech), na zimu ji omezte v závislosti na teplotě. Ta by neměla klesnout pod 10° C. Nejlepší je pěstovat gotu kolu v závěsném květináči nebo truhlíku.

CO PŘEDČÍ VIAGRU? VYPĚSTUJTE SI INDICKÝ ŽEN-ŠEN

Vitání ašvaganda vám pomůže nejen jako silné afrodiziakum - zlepšuje i paměť a působí proti stresu. Chcete povzbudit svůj sexuální apetit? Nedejte na reklamu nabízející drahé pilulky. Zelenou viagru v podobě vitání, známou také jako indický žen-šen, si v pohodě vypěstujete doma v květináči. A s překvapením zjistíte, že vitání ašvaganda vám pomůže nejen jako silné afrodiziakum...

Klinické studie ukázaly, že vitání ve svých léčivých účincích dokonce výrazně předčí legendární sibiřský žen-šen. Na rozdíl od něj ji ale můžete pěstovat i doma. Indická ajurvéda (v sanskrtu „věda života“) ji zná už 5 000 let jako omlazující prostředek, upevňující zdraví, mysl a sexuální sílu mužů i žen.

Afrodiziakum i univerzální lék

Pokud byste chtěli to, co umí ašvaganda, nahradit různými podpurnými pilulkami, museli byste vykoupit za velké peníze snad celou lékárnu. Tento indický žen-

šen totiž obsahuje desítky vzácných látek, blahodárně a komplexně působících na lidský organizmus.

Co všechno umí? Nejznámější jsou její silné afrodiziakální účinky, kdy mimo jiné prokrvuje oblast malé pánve a stimuluje sexuální prožitky. Pomáhá ale také snižovat krevní tlak a příznivě ovlivňuje plodnost. Je také výborným protizánětlivým, antivirovým a baktericidním prostředkem. Prospěje i po nemoci pro posílení imunity. Starším lidem zase vydatně pomáhá při zánětlivých onemocněních kloubů a při artritidě.

Této rostlině se ale také příznačně říká vitání snodárná. Celkově totiž posiluje nervový systém, působí proti stresu a uklidňuje lépe, než prášky. Zlepšuje také paměť a soustředění, takže nejen studentům usnadní učení.

Jak vitánii užívat

Stejně jako žen-šen má nejvíce léčivých složek v kořenech. Ty jsou maličké (3–10 mm) a mají výrazně hořkou chuť. Odvar si ale můžete udělat ze všech částí rostliny, tedy i natě, kdy použijete 3–5 gramů drogy. Obvyklá dávka je 0,25 až 0,4 litru denně. Chcete-li vitánii užívat jako tonikum, pak se doporučuje 5 gramů suché drogy uvařit v mléce nebo vodě.

Připravit si můžete také tinkturu: 100 g suché drogy nebo 125 g čerstvé necháte 7 dní v šeru vyluhovat v 500 ml 60% alkoholu. Obvyklá dávka je 1 kapka tinktury na 1 kg váhy těla.

Jak vitánii pěstovat

Vitání nemá zvláštní nároky na pěstování. Je to vytrvalý, na pohled zajímavý keř, dorůstající výšky 1–1,5 metru. Zajímavě kvete, jeho plody jsou podobné močyni. Štávu z bobulí používají v Indii ke srážení mléka při výrobě sýrů. V našich klimatických podmínkách nepřežimuje venku, proto je vhodná jako trvalka jen pro pokojové pěstování.

Postačí běžná zemina i zálivka, dorůstá až v 1 m vysoký keř. V našich venkovních klimatických podmínkách ašvaganda venku nepřežimuje, proto je víceleté pěstování možné jen ve větších květináčích a pokojových podmínkách. Spokojí se s běžnou zeminou a větším květináčem. Má ráda slunné stanoviště, v létě ji můžete přenést na zahradu. Zalévá se stejně jako ostatní pokojové květiny.

OSLAĎTE SI DIETU AZTÉCKÝM CUKREM! VYROSTE I V KUCHYNI

Aztécký cukr je tisíckrát sladší, než rafinovaný, ale bez jediné kalorie! Cukrovkáři i všichni, kdo potřebují shodit pár kil, si díky němu mohou pořádně osladit život bez toho, aniž by ohrozili své zdraví. Navíc pomáhá léčit kašel, astma i střevní koliku. Říká se mu „aztécký cukr“

a snadno si ho vypěstujete doma v květináči - ještě ozdobí váš byt.

Aztécký cukr (*Lippia dulcis*) je už na pohled zajímavá rostlina. Pokud ji umístíte třeba v kuchyni do závěsného květináče, získáte netradiční dekoraci. Její větvičky s drobnými listy a jemnými bílými květy umí vytvořit až metrový převis.

Toto přírodní sladidlo pochází ze střední Ameriky a Karibiku, kde ho už před staletími mlsali domorodci místo cukroví. Ti ale znali i jeho léčivé účinky. Má silnou příchutí kafru, využívá se k léčení černého kašle, bronchitid i astmatických potíží.

Lippia je nenáročná, nesnáší jen zimu

Lippia je rostlina, která nevyžaduje žádnou zvláštní péči. Koupit ji můžete ve specializovaných květinářstvih nebo prostřednictvím internetu, kde za sazenici zaplatíte kolem 50 korun. Takzvaný aztécký cukr potřebuje spíše hlinito-písčitou půdu, vyhovuje mu slunečné stanoviště.

Je třeba ji jen pravidelně zalévat, zemina by se neměla nechat nikdy proschnout. Přes léto ji můžete dát na balkon, terasu nebo do zahrady, s příchodem zimy ji ale odnesete zpátky do bytu. Lippia není mrazuvzdorná, pokles teploty pod 8° C obvykle nepřežije.

Jak aztécký cukr používat?

Listky rostliny se používají především jako přírodní sladidlo. Protože neobsahuje žádné kalorie, mohou si jím bez obav osladit život nemocní s cukrovkou i ti, kdo drží redukční dietu. Do čajové konvice stačí vložit 3–5 ať čerstvých, nebo sušených listů. Přidává se i do salátů nebo jako náhrada sladidla v cukroví. Listky ale můžete žvýkat i místo bonbónů bez obav, že byste začali přibírat na váze.

Pro ty, kteří aztécký cukr využívají jenom jako sladidlo a vadí jim kafrová příchutí, vyšlechtili zahradníci speciální odrůdu *Lippia Dulcis Colada*, která je bez kafru. Sladivost jí ale zůstala.

Aztécký cukr pochází ze střední Ameriky, kde s jeho pomocí Indiáni léčili černý kašel a bronchitidu

Aztéckému cukru nejlépe svědčí závěsný květináč, vytváří totiž velké převisy.

ZÁZRAČNÁ ALOE LÉČÍ SPÁLENINY I OBEZITU. JAK JI PĚSTOVAT?

Aloe považovali za zázračnou rostlinu už ve starověku. Účinně hojí popáleniny a léčí mnoho nemocí. Pomáhá také v boji s obezitou. O tom, že umí hojit popáleniny a odřeniny, se všeobecně ví. Ale tušíte, že je to účinný lék také na vysoký krevní tlak, obezitu, působí preventivně proti rakovině a má spoustu dalších „doktorských“ vlastností, pro které se jí říká zázračná rostlina? Blesk.cz vám poradí, jak ji správně pěstovat a na co všechno se dá využít.

Aloe roste skoro sama, potřebuje minimální péči

Aloe je přes 200 druhů, ale pro léčebné účinky se pěstují především tři z nich: Aloe pravá (vera), kapská a stromovitá. Můžete ji koupit v květinářství, nejjednodušší je ale získat odnož nebo řízek od známých.

Květináč by měl mít šířku poloviční délky listů. Rostlina má ráda propustnou lehkou půdu. Ideální je 1 díl kompostu, 1 díl listové půdy a 1 díl písku.

Vyhovuje ji umístění na slunném místě, v létě ji můžete venčit na balkoně, terase nebo na zahradě.

Zalévat ji stačí jednou týdně, ale unese, když ji ponecháte svému osudu třeba při dlouhé dovolené. Vhodné je několikrát do roka aloe přihnojovat hnojivy pro sukulenty a kaktusy. Na zimu se doporučuje přemístit ji do chladnější místnosti, pozor ale na teploty pod nulou, ty nepřežije!

Nejčastější chyby při pěstování:

- rostlina přímo nesnáší průvan
- nesmíte ji také přelévat
- nerada bydlí i tam, kde je příliš vlhký vzduch
- chřadne, pokud nemá dostatek slunečních paprsků
- nelíbí se jí těžká nepropustná půda
- teplota venku nebo v místnosti nesmí klesnout pod bod mrazu

Odkud se aloe vzala?

Pro léčebné účinky se z mnoha druhů pěstují především tři: aloe stromová (na snímku), aloe vera a kapská.

Vystopovat, odkud aloe pochází, je obtížné. Pravděpodobně ji už ve starověku z jižní Afriky postupně rozvezli do celého světa obchodníci. Její léčivé účinky znali ve starém Egyptě, kde je zobrazována v hrobkách, užívali ji Římané i Řekové, zmínky o ní najdete i v Bibli.

Stejně tak ji ale mayské ženy využívaly pro získání hladké a jemné pleti, její hojivé účinky při léčbě popálenin znali také Indiáni ze Severní a Střední Ameriky. Jde tedy o rostlinu, kterou už před mnoha tisíci lety uctíval celý svět.

Co možná nevíte: Gel pracuje pro zdraví jako tým

Čistý gel z listů aloe obsahuje na 75 složek potřebných pro lidský organizmus. Je to například obrovský rozsah vitamínové řady, z nichž nejdůležitější jsou vitamíny C, E a A. Je také jedním z mála rostlinných zdrojů vitamínu B12, který potřebují vegetariáni a vegani.

Z 22 aminokyselin, které lidské tělo potřebuje, jich aloe obsahuje 18, včetně všech 8, které náš organizmus neumí sám vytvořit.

Obsahuje také celou škálu minerálů, cukrů, enzymů, mastných kyselin, lignin, saponiny a antrachinony (ty tiší bolest a mají antibakteriální a antivirové vlastnosti). Tento koktejl výživných a léčivých látek je unikátní v tom, že všechny složky působí jako tým a navzájem zvyšují své účinky.

Co všechno tento „zelený doktor“ léčí?

Z aloe užívejte jen vnitřní gelovitou hmotu - kožnatý obal listů může působit dráždivě.

Asi nejznámější je využití výtažku z aloe v kosmetickém průmyslu. Působí totiž blahodárně na pokožku, kterou zvlhčuje a zjemňuje, zpomaluje i tvorbu vrásek. Ale nejen to – gel, který z listů získáte, urychluje hojení popálenin, opařenin a jizev, tlumí také bolest a to i do hloubky pod kůži. Můžete ho použít po poštípání hmyzem - působí navíc protisvědlivě. Má i desinfekční účinky, léčí plísň, lupénku a řadu dalších kožních nemocí. Působí podobně jako steroidy, ale bez vedlejších účinků.

Užívat se může i vnitřně, ať už v podobě sirupu nebo třeba likéru. Aloe je známá svými léčivými účinky při mnoha potížích zažívacího traktu, pomáhá při migréně, působí preventivně proti rakovině a podpůrně při její léčbě.

Léčí také hypertenzi, předchází kornatění tepen, pomáhá při bolestech kloubů. Má na organizmus anti-oxidační a čistící vliv. Poslední výzkumy navíc ukazují, že pomáhá i při léčbě obezity. Upravuje trávení a na úkor tukových zásob přispívá k vytváření svalové hmoty.

ZELENÁ VIAGRA I LIKVIDÁTOR TUKU

Kotvičnick je jedno z nejúčinnějších afrodiziak, ale má mnoho dalších léčivých vlastností.

Plazí se nenápadně po zemi, kvítky má nevýrazné, přesto má ale tahle rostlina pořádnou sílu! Kotvičnick zemní obsahuje látky, které mužům i ženám výrazně zvednou sexuální apetit, dobře ho znají také sportovci, kteří ho užívají jako přírodní anabolikum. Kotvičnick toho ale umí ještě mnohem víc!

Kotvičnick pochází z Asie, kde jeho sílu znali už před mnoha sty lety Číňané. Složení rostliny je zcela ojedinělé. Nať, listy i kořeny obsahují celou řadu sapogeninů, alkaloidy harman a harmin, bioflavonoidy, glykosidy, flavonoidy, třísloviny i pryskyřice. Stačí odvar z jedné lžičky sušené byliny a nebudete se stačit divit!

Zvedne sexuální libido mužům i ženám

Mnohostranné účinky rostliny potvrzují i klinické zkoušky: Pravidelné užívání této zelené viagry výrazně zvýší pohlavní touhy a slastné prožitky. Na rozdíl od proslulé tabletky ale působí jak na muže, tak i na ženy, a to dlouhodobě. U mužů zvyšuje hladinu testosteronu až o 30 % a u žen zase výrazně zvedne hladinu estrogenu.

Účinky kotvičnicku dokládají i zkušenosti jeho uživatelů, kteří se s nimi svěřují na webu: „Po poslední dávce, kterou jsem vypil večer, jsem zažil opravdu neskutečnou noc. Erotické sny se střídaly jeden za druhým, ztopoření bylo takřka neustálé a touha neukojitelná. Připadal jsem si jako nadržovaný puberták,“ píše například jeden z nich na stránkách www.kotvicnik.info.

Účinné a legální anabolikum

Kotvičník také hojně využívají kulturisté a atleti. Výrazně totiž (a na rozdíl od chemických přípravků bez vedlejších účinků) podporuje růst svalové hmoty. U žen redukuje tělesný tuk. Užívání výtažku z rostliny zvyšuje i sílu a vytrvalost a celkovou obranyschopnost organismu.

Pro její prý až zázračné stimulační účinky se jí také říká „zlatý kořen“. A směle konkuruje proslulému ženšenu.

Snižuje cholesterol, léčí srdce...

Tato skoro zázračná rostlina toho ale umí ještě mnohem více. Ocení ho ženy v přechodu, kterým výrazně uleví při problémech. Až o 30 % snižuje hladinu cholesterolu, upravuje krevní tlak, zlepšuje krevní oběh, rozšiřuje cévy, léčí srdeční ischemii a angínu pectoris. Umí také rozpustit močové kameny. Výčet dalších účinků je opravdu hodně dlouhý a kotvičník tak lze považovat téměř za všelék.

Jak kotvičník pěstovat a užívat?

Jde o jednoletou rostlinu, která vyrůstá ze semínka. Pěstuje se obvykle ve volné půdě, klíčí ovšem nepravidelně. Některé rostlinky vzejdou během několika dní, další třeba až za dva měsíce. Rostlina se tak brání případným velkým výkyvům počasí. Nevyžaduje téměř žádnou péči, jen je třeba ho pravidelně zalévat.

Sklizenou a usušenou nať uložte do vzduchotěsné nádoby a skladujte v chladu, suchu a temnu. Čaj připravíte tak, že si odměříte potřebnou dávku (cca 0,5 g na každých 30 kg vaší váhy) a zalijete ji horkou vodou. Necháte ji 15 minut vyluhovat a vypijete.

Důležitá je pravidelnost užívání. Po 5 dnech až týdnu se dostaví první účinky.

POZOR: S ohledem na vysoký obsah alkaloidů není kotvičník vhodný pro osoby mladší 20 let a těhotné či kojící ženy!

Pokud nemáte zahradu, můžete si kotvičník objednat. Na internetu najdete spoustu dodavatelů jak sušené natě, tak různých extraktů a tablet.

TAJEMNÉ JMELÍ: ZDOBÍ, LÉČÍ ... ALE TAKÉ ZABÍJÍ

Proč se jmelí zlatí? Keltští kněží druidové ho prý ze stromů osekávali zlatými srpy...

Jmelí přináší štěstí, ale pozor, jenom to darované! A jenom pod ním se můžete na Štědrý den beztestně líbat třeba s manželkou svého šéfa. Ano, mnoha tajemstvími a legendami opředená rostlina patří neodmyslitelně k vánočním svátkům. Víme ale, proč vlastně? A tušíme vůbec, že umí nejenom zdobit, ale také léčit... a zabíjet?

Je to napůl parazit. Roste v korunách stromů, ze kterých vysává živiny. Ale zároveň má zelené listy, takže umí fotosyntézu a další potřebné látky, jako například cukry, si vyrobí sama. Keltští kněží druidové považovali jmelí za magickou rostlinu, která umí odhánět zlé duchy a zabráňovat požárům. Proto ji zavěšovali zvláště v období zimního slunovratu do domů a tento zvyk se u Angličanů uchoval do dnešních dnů. My jsme ho jen od nich na počátku minulého století převzali.

Řadu pohanských legend pak doplňuje křesťanská: Jmelí bylo podle ní původně stromem, z jehož větvi vyřezal Josef kolébku Ježíšovi. Za 33 let strom porazili Římané a na kříži z něj Ježíše ukřižovali. Strom se natolik styděl za svůj úděl, že se rozpadl na malé keřiky a dnes přináší jen dobro každému, kdo pod ním projde.

Léčí vysoký tlak, epilepsii, menstruační potíže...

Mýty o ochranných vlastnostech jmelí bílého ale mají své reálné opodstatnění. Ve farmaceutickém průmyslu se používá k výrobě léků s protinádorovými účinky, v kosmetice se výtažky z něj využívají pro masti a emulze ke zklidnění kůže a omezení tvorby lupů.

Jmelí vytváří v korunách stromů keřiky o průměru až 1 m.

Klasická medicína i lidové léčitelství zná jmelí také jako prostředek na snižování krevního tlaku. A nejen to – užívání odvaru z listů pomáhá při ateroskleróze a dalších nemocech stáří, při nervových a srdečních chorobách, revmatických potížích, ovlivňuje vylučování žluči a slinivku břišní. Má blahodárný účinek při nadměrné činnosti štítné žlázy, ženy ho využijí pro zmírnění menstruačních problémů a pomáhá jim i v období klimakteria.

Jmelí je doktorem i zabijákem!

K léčbě je nejvhodnější jmelí jablonové, hlohovcové, dubové a borovicové. Pozor je třeba naopak dávat na jmelí topolové – to je značně toxické! Lékaři doporučují užívat po poradě se svým doktorem odvar ze sušených listů, a to 2–3 šálky denně. Maximální denní dávka je 5 gramů listů, ale raději uberte přibližně na 1 gram. Jde o drogu vysoce účinnou a předávkování může způsobit přesně opačný účinek na organismus, stejně jako otravu!

Totéž platí i o bílých plodech, kterých je v prosinci keřík plný. Ptáčky je rádi zobají, lepší se jim i na peří (právě tak se jmelí přenáší do korun dalších stromů), ale pro nás lidi jsou velmi jedovaté! Zvláště, máte-li doma malé děti nebo zvědavé domácí mazlíčky, raději bobulky otrhejte. Jejich požití může způsobit prudkou otravu, kterou zvláště oslabení jedinci také nemusí přežít...

ZÁZRAČNÝ CELER: VÝBORNÝ NA POTENCI... I NA DEMENCI!

Celer je skvělý na potenci, ale umí také léčit spoustu nemocí. Někdo ho považuje za lahůdku, jiný ho pro jeho pronikavé aroma nemůže ani cítit. I ten nejzatvrzelejší odpůrce celeru ale změní názor, když se dozví, co všechno tato zelenina, koření i lék v jednom vlastně umí...

To, že celer výrazně zvyšuje potenci, věděli už egyptští faraóni. Ale víte, že nať této zeleniny používali staří Římané nejen ke zdobení smutečních věnců, ale také jako silné afrodiziakum? A tahle zelená viagra působí i na ženy!

Celerem proti žaludečním vředům, nachlazení i vysokému tlaku

Zvyšování sexuálního apetitu však je jen jednou z mnoha „zázračných“ vlastností této zeleniny. Co o celeru například píše na svých stránkách MUDr. Zbyněk Mlčoch?

Kromě vitamínů skupiny B, vitamínů C, A, K a E, draslíku, hořčíku, chrómu, sodíku, vápníku, železa, zinku a jódu obsahuje celer éterické oleje, které mu dodávají ono nezaměnitelné aroma, po kterém se někteří mohou utlouct a jiné odháňají z kuchyně hodně daleko.

Náš organismus (především sliznice) tyto oleje velmi ocení. Působí antibakteriálně a antimykoticky, dezinfikují trávicí trakt a zabíjejí infekce v ledvinách a močových cestách. Celer prý také napomáhá léčbě bolestí kloubů, snižuje krevní tlak a působí jako prevence proti žaludečním vředům.

Celer je ideální zbraní v boji proti nachlazení. Celerové silice rozpouštějí hlen, dezinfikují sliznice a zabíjejí mikroorganismy. Pokud si dopřejete čerstvou celerovou šťávu, dodáte tělu i množství vitamínů, čímž celkově posilíte jeho obranyschopnost. (Zdroj: www.zbynek.mlcoch.cz.)

Výzkumníci z Illinoiské univerzity zase oznámili, že látka, obsažená ve velkém množství v celeru, může narušit fungování klíčové složky provázející zánětlivou reakci v mozku. Tento objev bude mít vliv na výzkum stárnutí a některých nemocí, jakými je třeba Alzheimerova choroba a roztroušená skleróza.

Jak celer správně sklízet a uskladnit?

Celer ze záhonu sklízíte nejlépe rycími vidlemi

Vzhledem k umístění bulvy pod zemí a odolnosti vůči mrazíkům nechává celá řada pěstitelů celer až na konec sklizně. Dalším důvodem je i jeho růst a tím zvětšování bulvy díky dostatku podzimní vláhy. A co si budeme povídat, dobře vyvinuté bulvy se mnohem lépe skladují.

1. Celer nejlépe rycími vidlemi sklízíte ze záhonu. Listy neodřezávejte, vždy je lepší jejich odtržení.
2. Ponechte pouze středové srdéčko listů.
3. Do bedýnky s pískem, rašelinou nebo zeminou ukládejte jednotlivé bulvy po zkrácení kořenů. Nesmějí se navzájem dotýkat a do substrátu by měla přijít pouze jejich spodní třetina.

ZELENÝ ČAJ, EXPERT NA RYCHLÉ HUBNUTÍ. JAK MÍT POŘÁD ČERSTVOU ÚRODU?

Listky zeleného čaje obsahují látku, která pomáhá odbourávat tuky v těle.

Sváteční dny jsou za dveřmi a s nimi nás čeká i spousta dobrého jídla. Pokud už teď přemýšlíte, jak se rychle po Novém roce zbavit důsledků vašeho hodování, zkuste

to se zeleným čajem. Za týden vám pomůže zhubnout až o kilo. Blesk.cz vám navíc poradí, jak si čajovník vypěstovat doma, abyste měli po ruce čerstvou úrodu zelených čajových lístků.

Vědci z německého Ústavu pro výzkum výživy (DIfE) při pokusech zjistili, že tříslovina epigalokatechingalát, obsažená v listcích zeleného čaje, omezuje vytváření tuku a napomáhá jeho rychlému štěpení. Při pokusech na myších, kterým podávali 4 týdny tuto látku spolu s potravou bohatou na tuky zjistili, že tyto myši mají výrazně nižší váhu, než ty, které tříslovinu nedostávaly.

Jak rychle zhubnout? Denně vypijte 5–6 šálků čaje

Zelený čaj má ostatně řadu dalších až zázračných vlastností. Na rozdíl od černého, který je fermentovaný, je pouze usušený a zachovává si tak celou škálu léčivých složek. Známý jsou jeho protirakovinné účinky, snižuje krevní tlak, zabraňuje i působení zubního kazu. Japonští vědci objevili, že zelený čaj dokáže léčit 21 nemocí a proti dalším 61 nemocem působí preventivně.

Pokud potřebujete rychle zhubnout, odborníci radí vypít po dobu 1 týdne denně 5–6 šálků neslazeného zeleného čaje. Připravíte ho tak, že zelené lístky zalijete 80 stupňů horkou vodou (nesmí být vařící!) a necháte cca 3–5 minut vyluhovat. Samozřejmě je, že nebudete konzumovat žádná kaloricky vydatná jídla a budete se aspoň trochu hýbat. V opačném případě vám nepomohou ani hektolitry čaje a budete dál utěšeně tloustnout.

Vypěstujte si svůj vlastní čajovník

Čajovník má mnoho léčivých vlastností, navíc ozdobí váš obývací pokoj.

Není nad to, mít po ruce vždy čerstvé lístky zeleného čaje. Tento keřík, který potěší i na pohled, vám dobře poroste i v obývacím pokoji. Sazenici koupíte ve specializovaném zahradnictví (na stránkách Zahradnictvikruh.cz např. prodávají sazenice pravého čínského čajovníku za 149 Kč/ks).

Rostlině bude nejlépe vyhovovat čistá rašelina. Můžete použít i jiné substráty, ale nesmějí obsahovat vápno, čajovník by uhynul! Pravidelně zalévejte a hnojte, pozor ale na přemokření. Jednou za rok nejlépe v březnu čajovník přesaďte do větší nádoby.

Sklízet můžete začít za 2–3 roky až čajovník vytvoří dobře rozvětvený keř. Sklízíte vždy 3 vrcholové lístky větviček. Ty potom můžete vyluhovat čerstvé, nebo je usušit do zásoby.

Čajovník čínský zajímavě kvete. Pokud chcete, aby měl i semena, v bytě musíte květy opylovat štětečkem.

Zdroj internet

POKUSY S ŘÍZENÍM POČASÍ

Požadavky na řízení počasí byly vznášeny již v minulosti. Bylo využíváno kouzelníků, šamanů a magie s rozdílným výsledkem. Předpoklady k jejich aktivní realizaci se naskytly až v minulém století se vznikem nových technologií (letadla, rakety). Měly korigovat počasí pouze lokálně, nebo dokonce na větším území. Jejich cílem bylo eliminovat některé meteorologické jevy (oblačnost, srážky, smog, mlha, krupobití), nebo naopak některé jevy vyvolávat (srážky).

Požadavky na počasí

Základním požadavkem na ovlivnění počasí bylo především jeho vylepšení. V bývalém SSSR bylo spojeno s politickým pozadím při pořádání vojenských přehlídek na Rudém náměstí v Moskvě a dalších politických akcí (pohřeb Brežněva a Andropova). Cílem bylo eliminovat při těchto akcích možnost srážek. K tomuto účelu se používalo práškování oblak suchým ledem, jodidem stříbrným, nebo dokonce cementem. Cílem bylo doplnění kondenzačních jader v prostoru tvorby mraků. K rozhánění oblak se používalo rozhánění oblak zvýšením leteckého provozu. Přibližně za 2 hodiny bylo dosaženo ukončení srážek. Ve výše uvedených zásazích však bylo nutné vypočítat trajektorie na místa působení. V různých výškách atmosféry je odlišný směr a rychlost proudění vzduchu. Většího praktického významu měla redukce sněžení nad Moskvou, jehož cílem bylo snížení napadnutí sněhu v ulicích s ohledem na náklady při jeho odklizení. Výsledkem bylo nikoliv odstranění srážek, ale jejich plošné přerozdělení na daném území. Z tohoto důvodu byl v USA vydán zákaz zasahování do mraků.

Nové technologie zásahu do vývoje počasí

Dnes se zamlčuje a drží v tajnosti, že k oteplování atmosféry nedochází tím, jen tím, že by v ní byly obsaženy plyny CO_2 v množství zlomků procent v porovnání s O_2 a N_2 , ale z emisí elektronů uvolněných z pevninských přenosových soustav elektrické energie v globálním měřítku. V důsledku toho vzrůstá teplota, protože to teplo a kondenzace vody na uvolněných elektronech, které emitují tato elektrická vedení. Uvedené teploty jsou oficiální čísla.

Polovina tepla z ohřevu atmosféry je teplo z kondenzace vody do atmosférického aerosolu. Voda se z povrchu moře vypařuje působením slunečního záření. Ve formě vodní páry se přesunuje nad pevninu. V atmosféře dochází k zajímavému jevu, vodní pára se nemůže změnit na kapalinu, nejspouli v atmosféře obsaženy kondenzační centra – jádra. Pokud jsou obsažena kondenzační jádra, pak pára na nich vytvoří aerosolové částice. To musí být nějaký prach. Ale podle teorie L. A. Pochmeľnycha plní funkci kondenzačního jádra především elektrony. Oficiálně se dnes elektrony neuznávají za kondenzační jádra. To je neštěstí našeho meteorologického systému. Technologie navazující na výše uvedenou teorii dokazuje, že se mění pouze počet iontů v atmosféře. Oficiálně se tvrdí, že těmi-

to jádru je mořská sůl, prach ze sopek nebo obyčejný prach. Nová teorie vede k závěru a k tvrzení, že hlavními kondenzačními jádru v atmosféře jsou elektrony! Ty se samozřejmě připojují k molekulám. Proces probíhá tak, že sluneční záření přeměňuje vodu na vodní páru a vynakládá na tuto přeměnu energii. Tato energie je obsažena v molekulách, je to tedy potenciální energie, která může být potom zase uvolněna. Všechny molekuly vody v atmosféře obsahují takovou potenciální energii. Polovina tepla z ohřevu atmosféry je teplo z kondenzace vody do aerosolu.

Současná teorie vývoje počasí vychází jen z termodynamických parametrů. Vůbec nebere v úvahu elektrostatický parametr, který v tomto procesu má důležitou roli. Již ve 30. letech byly v USA uskutečněny experimenty na odstranění, nebo naopak vytvoření srážek na ploše 100 x 100 km. Na povrchu plochy bylo instalováno elektrické vedení o délce 15 km. Do kabelu byl pouštěn proud vysokého napětí po celou sezónu s cílem zvýšit srážky. Výsledkem bylo, že se na daném území srážky 2x snížily. Z tohoto experimentu nebyla vypracována žádná zpráva.

V SSSR, případně v Rusku byl realizován první funkční model zařízení na ovlivnění počasí (1989 a 1994). Jednalo se o mobilní zařízení se zdrojem vysokého napětí. Anténa tohoto zařízení měla akční rádius několik stovek km. Jednalo se o technologii ELAT. Byl zkoušen u letiště Šeremetěvo s cílem rozhánění mlhy. Mlha byla rozptýlena za 3 minuty po zapnutí zařízení. Kromě toho se tímto zařízením odstraňoval smog kolem Moskvy. Smog byl odstraněn. Vznikla tam taková elektrická bariéra. Vzduch začal tuto bariéru obtékat. Akční rádius tohoto zařízení byl minimálně 50 km.

O tuto technologii projevil zájem firma Techmašexport, která měla styky se zahraničím. Prostřednictvím této firmy byly dojednány smlouvy o využití této technologie v zahraničí.

Jordánsko

V Jordánsku bylo postaveno zařízení za finanční podpory jednoho obchodníka. Cílem bylo zvýšení srážek nad jordánským územím. Jednu sezónu se tam skutečně srážky vyskytly, ale spadly místo v Jordánsku dále na východ, v Iráku. Byly špatně odhadnuty trajektorie daného místa. Na základě tohoto výsledku bylo od dalších experimentů upuštěno.

Argentina

V roce 1992 bylo zařízení provozováno na hranicích Chile s cílem snížit přivaly vody a zabránit krupobití (úroda na polích). Na hranicích s Chile se totiž hromadí mraky s velkou vertikální velikostí, které přináší při západním proudění velmi velké kroupy. Prvním rokem experimentu došlo k dvojnásobnému výskytu místo toho, aby se snížil. Mraky se působením zařízení přizivovaly místo toho, aby jich ubývalo. Druhým rokem se již žádné krupobití nevyskytlo. Nebyly dokonce ani mraky. To vyžadovalo doladění činnosti zařízení. Na základě výsledků byla spolupráce ukončena.

Mexiko

Ministerstvo energetiky schválilo v roce 1994 projekt na vyvolání srážek. Zařízení bylo umístěno v poušti Altar na severozápadě země na hranicích USA. V tomto regionu nepršelo 20 let. Předem bylo dohodnuto, že experiment bude považován za úspěšný, pokud do 3 dnů po zahájení činnosti začne pršet. Regionální meteorologická služba potvrdila, že v následujících dnech je 100% pravděpodobnost, že se na uvažovaném území nevyskytnou žádné dešťové srážky. Tímto potvrzením byl odstartován začátek experimentu. Koncem prvního dne se začaly tvořit mraky a pršet začalo již druhý den. V průběhu experimentu zemřel senátor, který tento experiment na federální úrovni podporoval. Tím zůstal projekt bez ochrany. Od roku 1996 začala spolupráce na úrovni jednotlivých států federace. Byly navázány kontakty s místními podnikateli, kteří do tohoto projektu investovali svoje finanční prostředky. Uvedená spolupráce trvala až do roku 2008. Během této doby bylo dosaženo spousty výborných výsledků. Spolehlivě byly vyvolávány dešťové srážky a doplňovaly se vodní nádrže. V roce 2008 uvízly experimenty v soukolí politiky. Světová meteorologická organizace tuto technologii ovládání počasí nedoporučuje, protože o ní nic neví. Další smlouvy o spolupráci nebyly proto uzavřeny. Nebyla nalezena ani podpora na místní univerzitě. Tím tato činnost skončila. V posledních letech se na autory projektu obrátili další podnikatelé z Mexika o spolupráci při eliminaci uragánů, které ničí úrodu. Vzpomněli si, že již tato technologie byla ověřována a řešila i jejich problém. Působením zařízení v daném prostoru byly oslabovány vznikající uragány v Tichém oceánu a v Mexickém zálivu. Vyhodnocením činnosti bylo konstatováno, že ztráty vlivem uragánů byly do 1 %. Později o jejich práci klesl zájem, protože narazili na politický odpor, který spočíval v zavedení fondů na ztráty živelnými pohromami. Když přijde uragán, napáchá spoustu škod. Existují tady fondy pomoci a postižení podnikatelé čekají jen na příležitost, jak si z nich co nejvíce přivlastnit. Nelze zkontrolovat vynaložení prostředků na škody způsobené uragánem. Podnikatelé mají větší zájem, aby ke katastrofám došlo, než aby se jim předcházelo.

Vliv energetických soustav na počasí v Rusku

Vzrůst teploty atmosféry je způsoben kondenzací vody na uvolněných elektronech, které emitují elektrická vedení. Polovina tepla z ohřevu atmosféry je teplo z kondenzace vody do aerosolu. Kdybychom odstranili tento proces, teplota spadne pod nulu velice rychle, za pár dní je možné podstatně ovlivnit atmosféru. V minulosti již k takové situaci došlo. Na základě skokového odpojení mohutných přenosových soustav skutečně vznikl takový atmosférický efekt. Při havárii na Sajano-sušenské vodní elektrárně vypadlo všech 9 elektrických vedení vedoucích do hliníkových závodů, což vedlo k atmosférickému efektu. Miliony lidí to pocítily v důsledku povodní. Oficiální vědecké společenství a masmédia tuto spojitost ignorovala. Jak tuto situaci vysvětlit z hlediska fyziky? Když elektrická vedení přestala emitovat elektrony, došlo ke

změně procesu západně i východně od uvedené elektrárny.

V roce 2002 se vyskytly obrovské záplavy v západních oblastech Ruska, potom se přenesly do východní Evropy a západní Evropy až do Anglie. To bylo v době, když Rusko začalo vyvážet elektrickou energii z východních elektráren Ruska do Evropy. V této době byla dostavěna nová elektrická vedení – doplňkové trasy. Protože dříve tato vedení přibývala plynule podle plánů GOELRO, tak ten rozdíl nebyl tak znatelný. Až když se v prvních letech 21. století zvýšil export.

V roce 1991 jsme experimentovali v Moskvě a měli jsme k dispozici satelitní snímky Ruska. Bylo na nich vidět elektrické vedení Volžské vodní elektrárny přibližně dlouhé 800 km. Objemy vlhkého vzduchu postupovaly, ale toto vedení je rozráželo, masy vlhkého vzduchu ho obcházely zleva i zprava a za ním pak naopak vznikl velký pás snížené vlhkosti od Volhy až k Pamíru. Tento region se prakticky neovlažoval. Na východ od Kaspického moře bylo Aralské moře, které se začalo v šedesátých letech (od roku 1965) zmenšovat, protože do něho vtékalo stále méně vody z řek, v tomto regionu bylo všude méně srážek. Takový efekt vytváří každé elektrické vedení. Uvedené vedení však bylo výjimečné tím, že vedlo stejnosměrný proud. Všechna jiná vedení jsou obvykle vedením střídavého proudu. Mělo proto odlišný efekt. U elektrického vedení střídavého proudu se také vyskytuje tento efekt, ale jen v průběhu první poloviny sinusoidy, druhá polovina sinusoidy tento efekt nevyvolává. To je taková teoretická finesa, kdy emise elektronů je v té první polovině sinusoidy větší, než pohlcení v průběhu té druhé sinusoidy. V konečném výsledku elektrická vedení střídavého proudu také emitují elektrony, ale v mnohem menší míře, ale těch standardních vedení jsou stovky tisíc kilometrů.

Pramen: YouTube,
video L. A. Pochmeľnych: Průmyslové řízení počasí
podle českých titulků zpracoval Jan Dolejš

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 5

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vidni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací *Nadhmotný svět*, *úvod do parapsychologie* a *Psychokinetické jevy*, které věnoval této společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Předmluva k následující stati

Vážený čtenáři,

z následujících příběhů doporučujeme zvýšit pozornost na poslední, který popisuje zruďnou činnost esesáka Guntera Hofnerra z koncentračního tábora a její důsledky, které neskončily ani přirozenou jeho smrtí. Většina paranormálních jevů má začátek v náhlých, neočekávaných úmrtí spojených s velkým utrpením umírajícího, které jsou schopni psychologové, psychiatři a parapsychologové úspěšně řešit vysvětlením původců těchto paranormálních jevů, že už jsou skutečně mrtví a po získání klidu (většinou odpuštěním) mají odcházet do záhrobí. Ale pokud zlo se stane hlavním programem života člověka, tento člověk i při přirozeném skonu bývá nebezpečný pro ostatní lidi. Je dobré se zaměřit na vysvětlení Ing. J. Kapinuse, které podává na konci popisu tohoto příběhu. Je to i varování pro ty, kteří se zabývají spiritismem a vyvoláváním duchů zemřelých, anebo pro ty, kteří se snaží cestovat po astrálních plánech, při kterých opouštějí svoje tělo.

Ing. Vlastimil Bažant

Černá vdova

Tento skutečný případ vysílaný v televizní sérii *Poltergeist* pojednává o nesmírné síle bioenergie člověka vyvolané velkými emocemi při tragické smrti člověka před sto lety.

Julia, mladá vdova ze severní Kalifornie, která nosila stále černý oděv, byla proslulá tím, že jako posedlá vyhledávala volné muže bez ohledu na stáří a sváděla je k sexu. Byla kvůli tomu v roce 1893 obžalovaná z čarodějství a v podzemní opuštěné štolě byla v řetězích skupinou mužů vedenou páterem přikována ke skále a odsouzená k smrti. Všemi silami se bránila spoutání a její křik a emocionální projevy kleteb na adresu jejich trýznitelů byly také hrozbami pomsty na všech mužích, kteří měli co dělat s jejím odsouzením. Její přítel, který jí nakonec přispěchal na pomoc, byl zabit stejně jako Julia výbuchem traskavé nálože, kterou přítomný páter přivedl před štolou k výbuchu, aby umlčel daleko znějící slova kleteb Julie. Štola byla na místě tragédie výbuchem zcela uzavřena.

Po sto letech nachází policie ve městě blízském tehdejšímu místu tragédie osamělé mrtvé muže, kteří byli nazí a měli těsně před smrtí sex. První byl nalezen mrtev nahý v autě, druhý v posteli a třetí v lese blízko opuštěné štolý. Všichni vykazují znaky násilné smrti, mají na těle bodné rány a do černa vypálené oči. Policie si neví s případy rady a předá vyšetřování parapsychologům. Posledního mrtvého muže našel v lese Nick, člen parapsychologické skupiny. Parapsychologové pátrají dále ve městě v archivu a podle starých nákrešů nachází tuto opuštěnou štolu. Ve starých záznamech bylo uvedeno, že před 100 lety byla ve štolě výbuchem traskavin zabita mladá žena Julie, která byla pro čarodějství a posedlost sexem odsouzena k smrti. Parapsychologové uvolní zasypaný vchod do štolý a najdou ve štolě kostru mladého muže a později kostru mladé ženy, řetězy připevněnou ke skále. Nyní usuzují parapsychologové na pomstu duševní energie mladé ženy Julie, zabitě před sto lety. Duch zavražděné mladé ženy s jeho obrovskou emocionální energií byl energeticky vázán na okolí místa tragédie před 100 lety a vyhledával v těchto místech osoby, které by mohly přicházet v úvahu jako odpovědné za její smrt. Vždy jen osamocené mladé muže, kterým zemřela žena nebo odešla ze společného domu, aby se na těchto mužích, které pokládal za viníky, mstil. Těmto mužům se pak zjevovala astrální těla jejich zemřelých žen nebo přítelkyň, plně materializovaná zásluhou bioplasmatického pole jejich žijících mužů, posedlá duchem zavražděné Julie, aby jako Julie po sexu s nimi přivodila jejich smrt. Je třeba se zmínit o tom, že tato zjevení mladých žen byla dokonale materializována fantomy, které mohly muže po sexuálním aktu s nimi fyzicky usmrtit.

Parapsychologové se zaměřují na tyto fantomy žen, které se u osamělých mužů objevují, poněvadž je stále nebezpečí, že tito mužové mohou být fantomem zabiti. I ve skupině parapsychologů jsou dva osamělí muži. Vedoucí skupiny Derek, kterému zemřela jeho žena Isabell a Nick, kterému zemřela přítelkyně Julia. Jedině snoubenka jednoho zabitého mladého muže Selly Rolandová nezemřela, ale zmizela s jiným mužem. Přesto se i astrální tělo živé Selly Rolandové podílelo na vraždě jejího snoubence. Patrně způsobilo u ní ve spánku duševno zavražděné Julie svoji energii výstup jejího astrálního těla a jeho posednutí duchem Julie. Situace nebezpečná pro oba parapsychology už nastala. Derek vidí ve spánku fantom jeho zemřelé ženy Isabely posedlý duchem zavražděné Julie. Tento materializovaný fantom zemřelé Isabely říká Derekovi, že se jeho žena k němu navrátila, aby dokázala její lásku k němu. Derek probuzený ze spánku podlehně tomuto kouzlu fantomu ženy. Po sexu začíná být fantom Izabely agresivní, Derek vyskočí z postele a postaví se fantomu na odpor. Měl už od svého probuzení podezření, zda se nejedná o fantom. Ptá se Isabely, zda je fantomem. Fantom je zmaten tímto odporem a odhodí velkou silou Dereka stranou. Nick je probuzen hlukem a přispěchá Derekovi na pomoc. Fantom ženy je zmaten tímto odporem mužů a zmizí. Derek má potom ve spánku vidinu zjevení před sto lety zavražděné Julie, která znovu vyslovuje kletbu všem mužům, kteří jsou vin-

ni na její tragédii. Potom si uvědomí nebezpečí, které hrozí ještě Nickovi od tohoto ducha.

Nick má těžké sny, kde se mu jeho zemřelá přítelkyně Julia stále zjevuje. Druhý den navštíví kiosk ve městě, kde obsluhuje mladá žena velmi podobná jeho zemřelé přítelkyni Julii. Dívka, jejíž jméno udává jako Karin, také projevuje o Nicka zájem a sprátceli se s ním. Říká Nickovi, že přišla před nedávnem do tohoto města z New Orléansu, ale že se jí v tomto městě nelíbí, že by chtěla jít do San Franciska. Nick se zamiluje do Karin a vezme ji do svého pokoje. Po sexu říká Karin Nickovi, že ho má ráda a že pro něho může udělat všechno možné, nabýt všechny možné podoby nebo mu ukázat její hrob. Karin se stává stále naléhavější a agresivnější. Nick se brání a hlukem přivolaný Derek mu přichází na pomoc. Dívka velkou silou odhodí Dereka a Nicka ušetří. Říká, že ho má ráda a že na něho bude čekat v San Francisku u třetího přístaviště a odejde. Derek prošetří údaje této ženy. Zjistí, že dívka se zde objevila teprve před týdnem a že ji nikdo nezná. Říká Nickovi, že tato žena je fantomem posedlým energií před sto lety zavražděné Julie, který v různých podobách mladých žen muže zabíjí, ale Nick mu nevěří a nechce o tom ani slyšet. Je zamilován do Karin, která mu tak připomíná jeho zemřelou Julii. Odjíždí za Karin do San Franciska, doprovázen Derekem a dr. Rachel Corriganovou, kteří mají o Nicka strach. Nick jim říká, že se s Karin uvidí u třetího přístaviště. S těžkým srdcem se podvolí Derekovi a dr. Corriganové, že musí na místě schůzky přiložit fantomu-Karin na ruce pouta. Karin už ho očekává na třetím přístavišti s velkou radostí a říká Nickovi, že mu ukáže její hrob. Nick je nyní už přesvědčen, že Karin je fantomem a je odhodlán pomoci parapsychologům. Přiloží Karin na ruce pouta, nedbá jejich proseb. Za pomoci parapsychologů spoutá i její nohy a připevní k poutám kus betonu. Karin se všemožně brání, bere na sebe podoby různých žen, aby je překvapila. Tento fantom mladé ženy zřejmě představuje celé duševno před sto lety zavražděné Julie, které stále je přesvědčeno, že žije, když může hovořit a jednat přes posedlé dívky. Parapsychologové nechají tento fantom sklouznout do vody v přesvědčení, že tak zabrání dalšímu převtělování ducha zavražděné Julie, která nyní prodělá další smrt, kterou fantom už bude mít za skutečnou a bude moci odejít do záhrobí. Jakkoliv se nám zdá tento pokus parapsychologů brutálním, je třeba mít na vědomí, že se musí udělat všechno, aby se zabránilo dalšímu vraždění nevinných mužů. Je třeba se ještě zmínit o tom, že policie v San Francisku našla další oběť osamělého mladého muže zabitého po sexu, nahého v posteli, kterého ubodaného a s vypálenými očima měla zřejmě na svědomí Karin, toto fantomární tělo zavražděné Julie.

Jak obrovská musela být bioenergie před 100 lety nevinně zabité Julie, když zůstává po sto letech jako energie tak dlouho živá, až se duševno oběti přesvědčí, že našlo vrahy ženy a že tělo ženy už skutečně nežije? Snad se tedy parapsychologům podařilo jejich záměr, přesvědčit fantom ženy, že jeho tělo už zemřelo, že může už odejít do záhrobí a že není třeba se mstít na nevinných obětech. Snad i tímto odpadl problém hledání skutečných vrahů této před sto lety mučené a zavražděné mladé ženy Julie, této černé vdovy.

Světlo smrti

Zde popisují jeden skutečný případ zdající se člověku zcela nevysvětlitelný. Tento případ byl vysílán v televizní sérii PSI-Factor v červenci 1988.

V jednom městě v USA vypadlo elektrické osvětlení. Dva montéři sestoupí spojovací šachtou do podzemní kabelové rozvodny, kde v prostorech jsou rozvaděče a po chodbách kabelová vedení, aby chybu odstranili. Starší z nich vypne přívody proudu, aby mohli bez nebezpečí zjistit příčinu výpadu osvětlení. Mladší z nich, 24letý muž jde chodbou, kde už kabelové vedení je bez proudu a je náhle rychle se pohybujícím světelným pruhem obalen a zabít. Jeho tělo je pokryto tmavou, krví podobnou lepkavou tekutinou. Lékaři zjistí, že příčinou jeho smrti nebylo spálení velmi intenzivním pruhem světla, (tento rychle se pohybující jasný světelný pás, jak udával starší montér jako očitý svědek, nebyl tedy elektrickým výboj), ale že příčinou smrti bylo udušení dvěma kuličkami z umělé hmoty spojenými šňůrou, které používají ženy k upevnění pramenů vlasů. Starší montér, kolega nešťastného mladého muže, je policií vyslýchán a podezírán z nedbalosti při práci s proudem a ze zavinění smrti kolegy. Montér stále tvrdí, že v intenzivním světle tehdy v podzemí viděl siluetu staršího hrbatého muže, který měl v náruči něco v pokrývce zabalené a rychle se chodbou pohyboval.

Parapsycholog profesor Hendriks s týmem prošetřují případ a zjistí, že tmavá krevní tekutina, kterou byl mrtvý montér pokryt, je krev velmi vzácné skupiny „Bombay“, kterou měli na celém světě jen 4 lidé. Tři z nich jsou už mrtví a čtvrtým z nich je mladá žena Karin Russell. Podle lékařům známé adresy navštíví parapsychologové tuto ženu a najdou ji ve vězení, kde žena odpykává trest za zapříčiněnou smrt jejího dítěte, za alkoholismus a drogy. Žena nechce parapsychologům dát jiné informace, než řekla policii. Parapsychologové se tedy rozhodnou prošetřovat případ v podzemních prostorách, kde k tragédii došlo. Vedoucí skupiny montérů Johnson jim říká, aby záležitost co nejrychleji vyšetřili, jinak že nepošle do podzemí už žádné montéry. Později jde Donna s profesorem Hendriksem a parapsychologem Pregerem do podzemního tunelu a nacházejí tam vedoucího montérů Johnsona, který říká, že chce záležitost vyšetřit sám a jde dále chodbou. Parapsychologové vidí náhle intenzivní světelný pruh, který obtočí Johnsona a ten padne mrtev na zem, pokrytý rovněž tou tmavou krevní tekutinou. Profesor Hendriks s Pregerem chtějí zjistit příčinu smrti Johnsona a vytáhnou z jeho krku tytéž dvě, šňůrou spojené kuličky z umělé hmoty, které také způsobily smrt udušením u mladého montéra. Náhle vidí ve světle lamp postavu starého hrbatého muže, který se před nimi rychle vzdaluje. Pronásledují ho a dostihnou ho. Je to bezdomovec Jessey, který našel v podzemních prostorách útulek. Světelný pás se znovu objeví v tunelu a Jessey ukazuje parapsychologům, jak se mohou světlu přinášejícímu smrt rychle vyhnout. Zavede parapsychology k prostoru, kde na zemi leží v přikrývce zabalené mrtvé dítě. Parapsychologové prohlíží dítě a říkají Jesseyemu, že dítě je už delší dobu mrtvé. Ten se ale brání, říká že dítě není mrtvé, že žije. Na zvukovém záznamu, který parapsy-

chologové při procházení chodbou zároveň snímali, je slyšet úzkostlivý pláč a nářek dítěte.

Parapsychologové vzali mrtvé dítě s sebou a po provedené analýze krve dítěte zjistí, že dítě má také vzácnou krevní skupinu „Bombay“, stejnou, kterou má mladá žena Karin Russell. Musí to tedy být její pohřešované dítě. Protože žena nadále odmítá dát informace o dítěti, jdou parapsychologové k otci dítěte, mladíkovi stejně pochybné pověsti jako matka Karin Russellová. Mladík přivolí dát informace teprve po pohrůžce, že předají nalezené dítě policii a vypráví o okolnostech, které vedly ke smrti dítěte. Po drogové a alkoholové party těchto mladých „rodíčů“ spí Karin Russellová tvrdě v jejím opojení. Jejich dítě je ve vedlejší místnosti a mladík slyší náhle pláč a úzkostlivý nářek dítěte, jejich syna Andrewa, který se stává stále úzkostlivější. Chce vzbudit matku, ale ta tvrdě spí. Mladík tedy nevěnuje křiku dítěte pozornost a čeká, až se dítě utiší samo. Náhle ztichne úzkostlivý křik dítěte. Když se otec po chvíli podívá do vedlejší místnosti, kde kojeneček leží, zjistí, že dítě je mrtvé. Vzburcuje matku dítěte z jejího spánku a oba zjistí, že dítě se udusilo těmi kuličkami spojenými šňůrou, se kterými si předtím hrálo, a které mu matka předtím dala, aby se kojeneček něčím zabavil. V panice před trestným stíháním kvůli smrti dítěte zabalí rodiče kojence do přikrývky a odnesou ho ihned v noci do podzemních prostorů elektrické rozvodny. A tam ho také, položené na zem v přikrývce, našel bezdomovec Jessey.

Světlo, které vyráběl na základě velké emocionální energie duch mrtvého dítěte za pomoci bioplasmatických polí živých lidí bylo nebezpečné, bylo to světlo smrti. Duch mrtvého dítěte se mstil na svém otci za to, že ho úmyslně nechal svému osudu v okamžiku smrti dítěte. Rovněž materializací vyrobené kuličky z plastické hmoty, které kojence udusily a které udusily oba montéry, které duch zaměnil za jeho otce a materializací vyrobená tmavá krevní tekutina, kterou byli mrtví pokryti, svědčí o obrovské energii ducha mrtvého dítěte. Duch mrtvého Andrewa byl vázán energetickými záznamy prostorů podzemní elektrické rozvodny, kam bylo tělo dítěte odloženo patrně ve stavu klinické smrti, kdy jeho duševno a jeho bioenergie byly ještě v materiálním těle. Jeho těkavost a nerozhodnost ukazuje patrně na to, že stále hledal svou matku, která tehdy v opilosti nechala syna zemřít. Parapsychologové už chápou, proč okolnosti úmrtí dítěte vedly také k zabítí obou montérů. Aby zabránili dalšímu zabíjení nevinných lidí učiní opatření, aby pomohli hledajícímu duchu dítěte ke klidu a k odchodu z podzemí, kde duch je energetickými záznamy vázán. Donna navštíví matku dítěte Karin Russellovou ve vězení, říká jí o nalezení jejího mrtvého dítěte v podzemní chodbě a přemluví ji, aby společně s nimi pomohla nešťastnému duchu dítěte ke klidu.

Karin jde s parapsychology do podzemní rozvodny. Volá neustále Andrewa a prosí ho, aby ji odpustil, že ho tehdy nechala zemřít, že sama neměla od té doby klidu. Parapsychologové ji dají do ruky přikrývku, do které byl kojeneček po jeho smrti zabalen a s přikrývkou odložen v podzemních prostorách. Karin dále volá úpěnlivě ducha jejího syna. Náhle se objeví tento zhoubný jasný světelný pruh, který se zdá být bioenergií jejího dítěte, odsune prudce para-

psychology stranou a krouží kolem své matky. Matka volá dítě a prosí je za odpuštění. Světly energetický pás jakoby podle bioplasmatického pole poznal, že je to jeho matka, obalí matku, ale neublíží jí a pak se pomalu navzdý vzdaluje. Duch dítěte, který neustále hledal svou matku, ji našel a tím našel svůj klid a vysvobození z energetické vazby podzemní chodby a od té doby se v podzemní rozvodně už nepříhodila žádná úmrtí jako v případě obou montérů. Policie potom odvolala žalobu proti matce kvůli zavinění smrti kojence.

Zůstává nadále otazníkem, jak může duševno kojence, které má k dispozici jen nepatrný počet nervových mozkových buněk a které pak jako energie zůstává v prostoru, být schopno tak obrovských energií, které způsobí smrt dvou mladých mužů materializací kuliček z umělé hmoty, které se dostanou do krku mladých mužů a které způsobí materializací krve, podobné skupiny jako mělo dítě a touto krví jako podepsáním oběti tyto muže pokrylo? Hraje zde úlohu bioenergie, tato nesmírná energie, která vystupuje z těla člověka a existuje po jeho smrti na energetické základně?

Démon z doby nacizmu

Tento článek navazuje na skutečný případ uváděný v srpnu 1998 v televizní sérii PSI-Factor pod názvem Démon z doby tmy.

Paní Brunová bydlí sama v domě se svým vnukem po smrti jejího muže před dvěma týdny. Od smrti jejího muže se v domě dějí podivné věci. V pokoji klesla teplota přes vytápění pokoje na -5 °C. Její vnuk je už skoro zmrzlý, sedí v pokoji s jinovatkou kolem obličeje, rukou a nohou. V domě se stále zjevuje fantomové zjevení Antona Bruny, jejího muže. Parapsychologové se ujímají tohoto neobyčejného případu. Vnuk paní Brunové Henry bydlí u babičky od jeho třetího roku po smrti jeho rodičů, kteří zemřeli při automobilové nehodě. Od smrti svého muže Antona, vidí paní Brunová zemřelého neustále chodit po domě a sedět v pokoji. Parapsychologové naměří v místnosti -5 °C a nemohou si chlad přes topení v místnosti vysvětlit. Profesor Hendriks položí téměř zmrzlého chlapce v koupelně do vany s teplou vodou, aby roztál. Vnuk je pomalu z tohoto stavu přiveden k životu. Stále jen volá: „Pomozte mi“. Náhle vyskočí z vany, políbí profesora Hendrikse na čelo a lehne si zase do vany. Od tohoto okamžiku změnil profesor Hendriks své chování. Přebíral stav posedlosti zlého ducha Antona Bruny od chlapce Henryho. Přijal zcela duševno Antona Bruny a snaží se nyní chlapce přidržet pod vodou a utopit. Henry volá o pomoc a Donna z týmu parapsychologů mu přispěchá na pomoc. Profesor Hendriks její pomoc odmítá a nazývá ji prostitutkou. Dr. Preger přichází na pomoc a snaží se v klidu chování profesora Hendrikse vysvětlit. Hendriks však odmítá jeho pomoc a uvádí protiargumenty ze života Pregera, které se týkají jeho soukromého života a jeho mládí, které nikdo z týmu nemohl vědět. Zřejmě přijal profesor Hendriks s posedlostí také paranormální schopnosti ducha Antona Bruny. Paní Brunová chce nyní přijat své dívčí jméno, trápí ji však hrozné sny, všude vidí ve vodě topící se lidi. Stejně vidiny má i její vnuk.

Profesor Hendriks se probudí na policejní záchytné stanici. Byl nalezen ve čtvrti prostitutek. Před návštěvou prostitutek navštívil katolický domov a pokusil se ve swimming poolu faráře Stessela přidržet pod vodou a utopit. Když byla v blízké řece nalezena prostitutka bez života, je profesor Hendriks podezírán z vraždy. Později je z vězení propuštěn, když byl nalezen skutečný vrah ženy. Parapsychologové zjistí pomocí faráře Stessela, že zemřelý Anton Bruna, skutečným jménem Günter Hofner emigroval do USA před 50 lety.

Za dob nacizmu za druhé světové války se projevila zrůdnost esesáka Hofnera. Vymyslí si pro Židy internované v táboře křest v řece, aby Židy přivedl na katolickou víru. Při tomto „křtu“ utopil stovky Židů tím způsobem, že jednoho po druhém přidržel pod vodou, až se nehýbali. V Americe, kam se pod falešným jménem uchýlil, chtěl také další lidi takto „pokřtít“, vnuka Henryho, faráře Stessela a další, kteří mu byli nepohodlní. Hofner posílal po celá léta 50 dolarů měsíčně faráři Stesselovi, patrně aby ulehčil svému svědomí. Hofner navštěvoval za doby svého života v Americe a za války v Německu prostitutky. Mimo to navštěvoval faráře Stessela v jeho kostele, zřejmě pod tlakem výčitek svědomí. Farář věděl o jeho zločinech na židech za druhé světové války.

Posedlý profesor Hendriks jde k řece a zkoumá, zda by byla vhodná pro nové „křty“. Farář Stessel umístí vnuka Antona Bruny u sebe v katolickém domově, aby zamezil utopení chlapce. Navštíví parapsychologa Pregera a prosí ho, aby vyzvěděl od profesora Hendrikse jméno zlého ducha, který ho posedl, že chce profesoru Hendriksovi od posedlosti pomoci. Pomoci však může jen tehdy, bude-li znát jméno zlého ducha, který Hendrikse posedl. Preger mu to slíbí, hledá profesora Hendrikse a nachází ho u paní Brunové, která má Hendrikse za svého žijícího muže. Preger se snaží Hendrikse přesvědčit, ale ten argumentuje proti a říká Pregerovi, že nechal vlastní matku zemřít a neposkytl jí pomoc, když se otrávil tabletami. Preger prosí Hendrikse, aby mu v zájmu jejich přátelství prozradil své jméno. „Samael“, říká Hendriks, zatímco teplota v místnosti dále klesla až na -17° C. Preger vytýká Hendriksovi-Hofnerovi jeho vraždy na Židech za války, ale tento se brání a vymlouvá se, že chtěl Židy převést na katolickou víru. Hendriks se nechal však přemluvit k návštěvě faráře Stessela v jeho kostele. Mezi tím oznámí Preger faráři jméno zlého ducha, který Hendrikse posedl. U kostela namaloval Hendriks na dveře hákový kříž jako symbol zla, které ho osedlalo. Při návštěvě kostela nechá Hendriks psychokineticky téci krvavé slzy na obraze Krista v kostele. Při exorcizmu byl farář Stessel schopen po vyslovení jména zlého ducha Samaela tohoto zlého ducha z těla profesora Hendrikse vyhnat. Profesor se stal zase normálním členem týmu parapsychologů a děkoval svým kolegům za pomoc při zbavení se posedlosti zlým duchem. Snad ještě chybí tento dodatek. Farář Stessel je viděn nyní občas v čtvrti prostitutek. Zřejmě přijal zase on vlastnosti ducha Antona Bruny, tohoto mnohonásobného nacistického vraha. Čeká tedy faráře nyní osvobození z vlastní posedlosti? Zlý duch jako představitel zla si neustále hledá nová, labilní duševna. A že duševno faráře Stessela nebylo

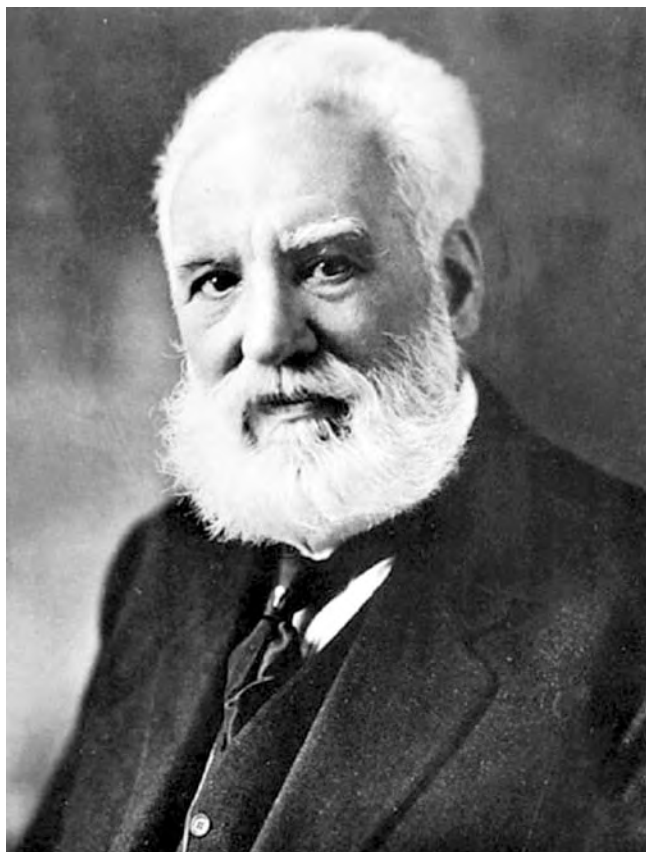
příliš pevné, dokazuje obrázek jeho vlastní dcery, jak se přesvědčil parapsycholog Preger.

Nyní ještě několik slov o posedlosti zlým duchem v souvislosti s uvedeným případem. Snad to poněkud vysvětlí poměrně „snadné“ přenesení zlého duševna ducha Samaela na Hendrikse a jiné osoby. Duševno zemřelého Antona Bruny tohoto esesáckého vraha Hofnera dosáhlo vysoce negativního stupně, stupně zla, že neslo v hierarchii zlých duchů své vlastní jméno „Samael“, aby se odlišilo od ostatních negativních jader osobností vědomí zemřelých. Zlého ducha zajímají jen fakta rozšíření negativní energie, energie zla. A zlý duch Samael, jako bloudící silně negativní jádro vědomí zemřelého Antona Bruny Hofnera, který se snažil za svého života „pokřtít“ a utopit lidi bez rozdílu, obsahoval patrně tolik energie, že byl schopen posednout malého chlapce Henryho, od něho profesora Hendrikse a při exorcizmu posednout poněkud zeslabené vědomí faráře Stessela. Při posedlosti zlým duchem, která se nedá popírat vzhledem k velkému počtu negativních jader vědomí zemřelých v prostoru kolem nás, může, je-li jádro silně negativní jako v případě zemřelého Hofnera, snadněji nastat posednutí živých osob. Tato negativní jádra osobností zemřelých stále bloudí v hyperprostoru kolem nás a vzhledem k nižší dimenzionalitě a nižší frekvenci jejich energie nejsou schopna se v universu dostat do vyšších vrstev a hledají stále možnost potlačit normální vědomí živých osob. Posednutí je zatlačení vlastního vědomí živé osoby bloudícím jádrem vědomí zemřelé osoby stranou. Může nastat i v případě, že duševno v astrálním těle živé osoby se již dočasně vzdálilo od svého materiálního těla. Toto cizí duševno živé osoby, které „osedlalo“ jiného živého člověka, může u něho způsobit rozpolcení duševní osobnosti, psychické poruchy a vyvolat paranormální jevy.

K vytvoření zjevení a při materializaci zjevení pomocí bioplasmatického pole živého člověka je třeba odebrat tepelnou energii z místa materializace. Posedlý vnuk Antona Bruny byl schopen pomocí svého bioplasmatického pole tuto materializaci zjevení ducha svého dědečka provést. Posedlý profesor Hendriks ovládal mimo paranormální jevy také schopnost snižování teploty v místnosti v níž se nacházel.

Proč už staré kultury a náboženství od svého vzniku představují peklo, hades, podsvětí vždy dole a nebe (dobro či spásu) nahoře? Toto souvisí s energií nižších dimenzí u negativního myšlení a s energií vyšších dimenzí u pozitivního myšlení. Energie negativního myšlení (sem náleží i všechny formy zla) je takto držena v nižších sférách a je prakticky odblokována od vyšších sfér univerza, kde je dimenzionálnost a frekvence vyšší.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe vyřizovat tento požadavek pomocí mailové adresy cepes@cepes.cz.

VÝVOJ TELEFONNÍCH SYSTÉMŮ
ANTONIA MEUCCIHO

Svoboda otevřených dveří Ameriky nebyla tak otevřená pro uvítání Evropanů po roce 1800. Přísné zákony o přistěhovalectví zakazovaly Evropanům vstup dokonce z přístavu New York. Bylo těžké a téměř nemožné najít zaměstnání. Nové příchody do Ameriky byly obtížné, téměř za nelidských podmínek. V zemi neexistovaly žádné podpůrné systémy svobodného podnikání. Skutečná svoboda byla rezervována pouze pro horní třídu, která již začala ovlivňovat a vylučovat jejich možné konkurenty. Zapomenuté objevy a vynálezy proudily do rukou loupeživých magnátů. Diskriminace evropských přistěhovalců probíhala rychle a bezohledně. Když se americké dveře konečně otevřely, nebylo za nimi žádné jistoty pro ty, kteří přišli pracovat a žít v novém světě. Nebyl žádný příslib, jídlo, přístřeší, práce a podpora v nouzi. Být v Americe znamenalo něco v Americe vlastnit. Předsudky proti „cizincům“ byly během této doby nechvalné. Přistěhovalci, kteří si představovali lepší život na severním pobřeží, byli v prvních dnech vysloveně zklamáni. Mnoho z nich upřednostňovalo přechodné obtíže v krutých městských ghetech prostě proto, že jejich oči byly upřeny k budoucnosti.

Evropané přijíždějící do Ameriky znali řemesla a měli různé dovednosti. Mistři řemeslníci a technici z cechů v jejich starém světě nakonec zvítězili v tvrdém průmyslovém systému dobrou prací, mnoho z nich později formovalo pravé jádro amerického průmyslu. Není náhodou, že si Thomas Edison najímal výlučně evropské řemeslníky. V druhé generaci se staly děti těchto odvážných jednotlivců vůdci profesí dávající leukemickému národu požadovanou červenou krev. Zavedené rodinné klany opovrhovaly příchozími, na které bylo pohlíženo nejprve se strachem, potom

s odporem, a nakonec s rušením jejich firem. Po nelítostných taženích byrokratů a mocných odstranit cizí přítomnost v severní Americe, zámožní puritánští protivníci hledali předpokládanou jistotu v zákonodárství pro dosažení elitářské izolace. Nekultivovanost, ale schopnost zacházet s nástroji svobody v zájmu vládnoucích je stále skvrnou americké historie. Prudká a zapálená rozpínavost těchto „cizích lidí“ byla tak ohrožující pro neschopné byrokraty, že zákonodárství bylo nastavené pro požadovaný cíl, tj. omezení jejich nezadržitelných tendencí. Jistěže to byl ve skutečnosti strach z uchvácení mladé a nedávno konsolidované republiky, finančníci tlačili na zákonodárce vytvořit střední vrstvu, která by zůstala u moci. Děti přistěhovalců již nepochybovaly o bariérách neomezeného osobního úspěchu.

Prudký vzrůst hudby, umění, řemesel a technologických zkušeností následoval přistěhovalce kamkoli byli nuceni uprchnout. Když Antonio Meucci přijel do New Yorku se svou ženou Ester, bylo mu právě 42 let. Vybrali si jejich příbytek blízko Cliftonu na Staten Island. Clifton bylo kdysi malebné malé město, přitisknuté ke skalnatému vrcholu a obklopené bublajícími potoky a bujnými lesy. Byl rok 1850. Meucciovi získali velký a prostorný dům s mnoha okny. Meucci zde vyvinul svůj „teletrofon“. Zařízení bylo postupně přepracováváno a zlepšováno až do doby, kdy se objevilo několik odlišných a originálních modelů. Potřeby světa jsou prvotní nutností, a tak vyvinul chemický postup pro výrobu speciálních synteticky tvarovaných svíček a otevřel malý závod pro jejich výrobu. Jeho bezdýmné svíčky vydělaly tolik, aby si mohla slabá rodina udržovat postavení v novém světě. Patentoval tento postup výroby bezdýmné svíčky, spolu s několika dalšími chemickými procesy vztahujícími se k této výrobě. Brzy zjistil, že jeho svíčky byly vyhledávané sousedními farními chrámy a malými obchody se smíšeným zbožím. Nabízel výrobek v okolí a byl zase schopen dotovat svoji experimentální činnost. To bylo jeho povzbuzení, vynálezy začaly proudit znovu jako plodné červené víno.

Meucci instaloval malý teletrofonický systém ve svém domě v Cliftonu. Jeho žena Ester byla nyní úplně znehybněna artritidou. Spojení místnosti jeho manželky do jeho závodu na malé svíčky znamenalo, že mohl nyní mluvit po celý den se svou manželkou. Systémová linka byla volně položena a kolem schodišťového zábradlí, přes haly, napříč stěnou, a konečně překlenula dlouhou vzdálenost k tovární budově. Přesvědčil se, že vedení nemůže být napjaté, aby se zamezilo napínání a praskání drátu během zimního období. Každý model byl prototypem. Každý člověk v jeho sousedském okolí byl osobně obeznámen s jeho systémem a mohl se pokusit „mluvit po drátě“.

Meucci metodicky prozkoumal různé prostředky pro kmitající elektrický proud ve spojení s řečí. Od roku 1850 do roku 1862 vyvinul přes 30 různých modelů s dvanácti odlišnými variacemi. Jeho první modely využívaly princip kmitající měděné smyčky. Papírová obložení byla nahrazena válci z bílého plechu za účelem zvětšení rezonančního okruhu. Experimentoval též s tenkými zvířecími blánami, použil do vibračního kontaktu pás z kmitající mědi. Tento model se začíná podobat známé formě telefonu tak, jak ho známe. Navinul jemné elektromagnetické cívky kolem měděných elektrod, což zvětšilo značně hlasovou amplitudu, a prozkoumal užití magnetických vibráto-

rů. V jeho postupných návrzích se objevily četné varianty smyček, cívek, tyček z měkké litiny a železných jader. Tyto novější modely měly úžasné hlasité výkony. Kromě toho jeho schémata odhalila experiment s oddělenými a v řadě umístěnými měděnými membránami. Tento systém se později objevil již v „Hallowě efektu“. Zatímco energie pro jeho teletrofonický systém pocházela z velkého mokrého článku baterie v suterénu, Meucci udělal zásadní objev. Objevil, že když uzemnil jeho zařízení s velkými kovovými deskami, náhle systém pracoval, jako kdyby velké baterie zvětšily energii. Přerušil spojení s bateriemi, ale systém pokračoval v činnosti, poháněný jen zemním proudem. Opakované užití různých zakopaných desek má charakter prvotního telegrafického patentu. Zařízení, pro které byly použity takové zemní desky, byly nazvané „zemními bateriemi“. Vývoj zemních baterií po roku 1800 úplně ustal, když bylo zjištěno, že zemní baterie ve skutečnosti vůbec negenerovaly energii. Zemní baterie totiž odvedou do země elektrinu a oddělí ji pro užívání.

Některé telegrafické linky nepokračovaly v činnosti do roku 1930 se žádnou jinou baterií než jejich zemními deskami. Spolehlivé systémy pokračovaly v činnosti s původními zemními bateriemi bez náhrady více než 40 let! Zemní baterie jsou zajímavé, protože zdánlivě nikdy nekorodují v poměru k velikosti elektrické energie, kterou generují. Ve skutečnosti byly sotva zkorodované, vykázaly jen minimální korozi. V těchto bateriích se zřejmě děje záhadná samogenerující činnost, fenomén hodný moderního výzkumu.

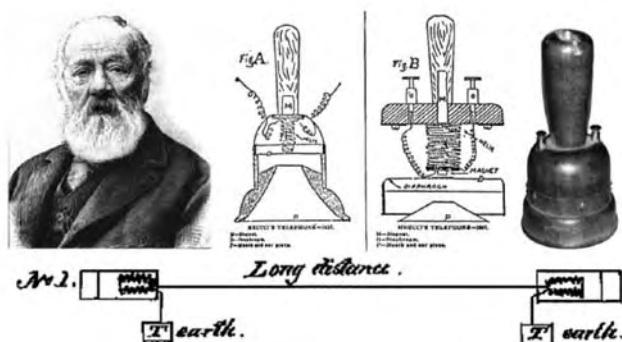
Meucci byl také mistr praktické chemie. Jeho početné postupy zůstávají nevyužity dodnes. Vyvinul neobyčejné umělé nátery, používání roztoků solí, grafitu, mastku, vosku, kyseliny muriové, azbestu, síry, a různých pryskyřičných lepidel pro výrobu telegrafních vodičů. Telegrafní vedení speciálně impregnované mělo zlepšit proudové vlastnosti. Tlumení a směřování pozemní a anténní elektřiny do vedení působilo jako jednosměrný nábojový ventil. Technicky vytvořil velkou plošnou povrchovou diodu. Když speciálně potažené telegrafní vedení bylo umístěno ve výšce nad povrchem země, zvýšilo se pohlcování atmosférické elektřiny do jeho systému. Zabráněním úniku ze syntetických povlaků, byl stálý proud z atmosféry pohlcován do telegrafního vedení. Volně používal vzdušnou a zemní elektrinu k napájení jeho teletrofonického systému. Navíc objevil, že skrytá síla v silných permanentních magnetech může zesilovat zvuk na velmi velkou hlasitost. Když spojil energii pocházející od uzemnění, zjistil skutečné zesílení. Zjistil, že existující hlasová síla je dostatečně silná pro zesílení reprodukce na velké vzdálenosti v jeho určitých typech zařízení, které využívaly mletý magnetit. Zvukové snímáče s měkkými železnými jádry byly nahrazeny magnetovcem a obklopeny kompozicí z různých práškových jader, která byla vyvinuta v jeho laboratoři. Magnetovec obklopený práškovým jádrem z jemného železa dával ohromný výkon. V případě, že bylo použito neobyčejně jemné měděné vinutí, zvukový rozsah těchto magnetických snímačů byl značný, jasná a sametová řeč byla spojena s velkou hlasitostí. Použití velmi jemného magnetitového prášku bylo vlastně výrobou prvního feritu na světě. Kompozice železa, zinku a manganu byly použity později v radiotechnických transformátorech.

Přežívající typy jeho systému spojení se podobaly mnohem později vyráběným Bellovým telefonům. Měly šálkovitý tvar, byly zapouzdřené ve dřevu, a sluchátko

bylo společné pro vysílač a přijímač. Meucciho schémata, zápisníky a modely dokázaly jeho prioritu v historickém úspěchu telefonních návrhů. Navíc použil membrány, které vedly proud, jímž mohl vokalizaci modulovat. Vyvinul pozoruhodné nátery z grafitové soli ke zvýšení elektrické vodivosti jeho membránového snímáče a předešel tak Edisonův uhlíkový mikrofon o 24 let! Ti, kteří si přáli realizovat telefonii pro finanční zisk, si vybrali více povolné a méně impulzivní jedince. Meucci, Gray, ani Reis nezapadli do této skupiny. Bellovy návrhy jsou jasné a přímé kopie těch, které dlouho předtím udělal Meucci. Pochybný způsob, ve kterém byly Bellovy patenty prodávány a tajeny hovoří více o finančních tricích, než o pravém vynálezavém nadání. Všechny zřejmé manipulace v pozadí Patentového úřadu jsou zjevné v historicky vybledlém právu. Bell zabezpečil svůj patent 15 minut před Grayem a zažádal o svoji soudní výstrahu. Tuto podvodnou činnost předcházela soudní výstraha Meucciho, ke které nemohly být nalezeny všechny patentní záznamy během pozdějšího pokusu o soudní řízení. Meucci zůstal legendou. Jeho soudní výstraha zůstává dodnes ve veřejné paměti. Všechny následující telefonní patenty jsou neplatné. Je stále nositelem legálního prvního práva. Žádný právník nebude dnes odmítat tuto známou skutečnost. Všechna další soudní jednání vedená proti němu do konce jeho života od statutárních telefonních společností měla vyjádřit účel zabezpečení komunikačního monopolu. Kompletní a provozuschopný telefonický systém byl dosvědčen a používán nesčetnými návštěvníky a sousedy po řadu let před Bellem, byl plně doložen v italských a lokálních dokumentech této doby.

Bell Company usilovala o bagatelizaci Meucciho systému provoláním, že nejde o nic víc než o rozvinutí linkového telefonu v soudních řízeních, založených na několika podvodech. Odborně by tato linie obhajoby byla bezdůvodná. Potom doufali, že postarší muž by se mohl zdržet úplně tvrdě vedeného procesu a vzdát se. Byl veřejně a etnicky oznámkován od vůdčích novinářů jako „ten starý Ital, ten starý výrobce svíček“. Priorita schémat, svědci, funkční modely, nic z toho nemohlo přesvědčit předurčený rozsudek soudu. Bylo připojeno poškození za urážku a jeho charakter byl hanoben v tisku. V četných odborných článcích v novinách byl ukazován jako „darebák, lhář a starý blázen“. Dopředu dané uspokojení korporacním megalitům a hanebné soudní vyšetřování mělo za cíl likvidaci jeho nároku na prioritu. Tento proces se měl stát později běžným režimem obchodní činnosti na zničení konkurenční technologie. Zastavily ho přehnané soudní poplatky. To bylo to, co si právě přál monopol. Skutečností přes-to zůstává, že byl prvním vynálezcem systému.

Po celá léta Meucciho jméno nebylo ani zmíněno v historii telefonů. Závěrečné hodnocení tohoto skuteč-

ného společenského jevu v „řízení informací“ odhaluje, že zdroje historie komunikace byly ovládané. Principiálně učiněná opatření v pozdějších letech Bellovými laboratořemi se dostala až do školních textů. Postarali se, že i jinak jeho složitý příběh byl „vymazán“. Je také zřejmé, že Meucci a jeho krajané nebyli skutečně přijati americkým státním zřízením. Na úplném konci jeho života udržoval svůj vyrovnaný přehled v úplné důvěře ve spravedlnost, která byla jemu vlastní. „Telefon, který jsem vynalezl a který jsem první vyrobil, byl mně ukradený“. Ještě důležitá skutečnost v těchto důvodech pro intriky připouští, že objev sám o sobě nedělá žádné rozdíly mezi lidmi, nebo národy. Objevů dosáhnou ti, kteří jsou otevření k jeho odhalení. Objev je inspirující paprsek, jehož kopírování není nikdy omezeno pravidly, předsudky, nedůvěrou, národem, etnickou skupinou nebo ekonomickým prostředím.

*Zpracováno dle
Gerry Vassilatos: Fysiofon Antonia Meucciho
Copyright ©Borderland Sciences Research Foundation, Inc*

Jan Dolejš

Poznámka redakce

Antonio Santi Giuseppe Meucci

(13. dubna 1808, Florencie – 18. října 1889, New York)

Proslul sestrojením zvukového přístroje, který je někdy považován za první telefon, přestože tento přímát je většinou připisován Grahamu Bellovi. Meucci svůj přístroj sestrojil roku 1849 během svého pobytu v Havaně na Kubě. Umožňoval mu mluvit ze suterénu se svou invalidní ženou ve třetím patře domu. Přístroj částečně patentoval (tzv. patent caveat) roku 1871, ovšem v jeho dokumentu se nehovoří o elektromagnetickém přenosu zvuku, přestože jeho přístroj na elektromagnetickém principu pracoval (zvuk rozkmital membránu s permanentním magnetem v cívce, která převedla pohyb na elektrický proud. Ten pak byl přenesen dráty do stejného zařízení, které jej přeměnilo zpět na zvuk). Bell svůj přístroj patentoval až roku 1876, ale byl obchodně zdatnější a dovedl vynález až ke komerčnímu využití. Za vynálezce telefonu byl Meucci dlouho označován jen v Itálii a Italoameričany, 11. června 2002 ho však za vynálezce telefonu prohlásila rezoluce amerického kongresu č. 269.

Zde přinášíme přesný opis dokumentu z archivu kongresu:

[Congressional Bills 107th Congress]
[From the U.S. Government Printing Office]
[H. Res. 269 Engrossed in House (EH)]

In the House of Representatives, U.S.

June 11, 2002.

Whereas Antonio Meucci, the great Italian inventor, had a career that was both extraordinary and tragic;

Whereas, upon immigrating to New York, Meucci continued to work with ceaseless vigor on a project he had begun in Havana, Cuba, an invention he later called the „teletrofono“, involving electronic

communications;

Whereas Meucci set up a rudimentary communications link in his Staten Island home that connected the basement with the first floor, and later, when his wife began to suffer from crippling arthritis, he created a permanent link between his lab and his wife's second floor bedroom;

Whereas, having exhausted most of his life's savings in pursuing his work, Meucci was unable to commercialize his invention, though he demonstrated his invention in 1860 and had a description of it published in New York's Italian language newspaper;

Whereas Meucci never learned English well enough to navigate the complex American business community;

Whereas Meucci was unable to raise sufficient funds to pay his way through the patent application process, and thus had to settle for a caveat, a one year renewable notice of an impending patent, which was first filed on December 28, 1871;

Whereas Meucci later learned that the Western Union affiliate laboratory reportedly lost his working models, and Meucci, who at this point was living on public assistance, was unable to renew the caveat after 1874;

Whereas in March 1876, Alexander Graham Bell, who conducted experiments in the same laboratory where Meucci's materials had been stored, was granted a patent and was thereafter credited with inventing the telephone;

Whereas on January 13, 1887, the Government of the United States moved to annul the patent issued to Bell on the grounds of fraud and misrepresentation, a case that the Supreme Court found viable and remanded for trial;

Whereas Meucci died in October 1889, the Bell patent expired in January 1893, and the case was discontinued as moot without ever reaching the underlying issue of the true inventor of the telephone entitled to the patent; and

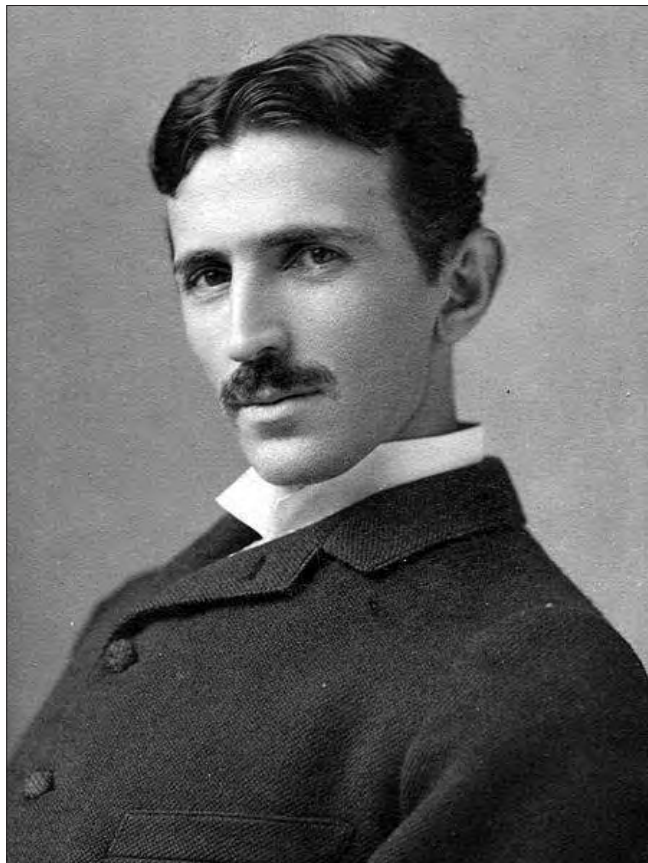
Whereas if Meucci had been able to pay the \$10 fee to maintain the caveat after 1874, no patent could have been issued to Bell: Now, therefore, be it

Resolved, That it is the sense of the House of Representatives that the life and achievements of Antonio Meucci should be recognized, and his work in the invention of the telephone should be acknowledged.

Attest:

Clerk.

NIKOLA TESLA vizionář a technický filozof

Vážený čtenáři, v minulém čísle jsme přinesli článek o Nikolu Teslovi, ve kterém jsem se pokusil velmi stručně popsat život a práci tohoto génia. Nebudu daleko od pravdy, když Teslu označím za otce elektrického věku. Když opomenu téměř 700 patentů v oblasti elektrotechniky, tak to byl právě Tesla, kdo přinesl elektřinu do našich domovů. Řeceno jeho slovy: „Všechny sloupky elektrického vedení jsou jeho pomníky.“ V tomto příspěvku se pokusím přinést Teslu jako vizionáře, vysoce humánního člověka a filozofa, zabírajícího se obecnými problémy lidstva. Jako ilustrace mi poslouží úryvek z článku Nikoly Tesly publikovaný v červnu 1900 v Century Illustrated Monthly Magazine.

Aleš Vaněk

PROBLÉM ZVYŠOVÁNÍ LIDSKÉ ENERGIE

Postup lidstva vpřed – energie pohybu

Z nekonečné rozmanitosti fenoménů, jimiž příroda obdařuje naše smysly, neexistuje žádný, který naplňuje naši mysl větším úžasem než nepochopitelně komplexní pohyb, jenž celkově nazýváme lidským životem. Jeho záhadný původ je navždy zahalen závojem minulosti, jeho povaha je díky nekonečné složitosti nepochopitelná a jeho cíl je skryt v nezměřitelných hloubkách budoucnosti. Odkud pochází? Co to je? Kam směřuje? To jsou velké otázky, na které učenci ve všech dobách hledali odpověď.

Tři způsoby zvyšování lidské energie

Moderní věda říká: Slunce je minulost, Země je přítomnost, Měsíc je budoucnost. Pocházíme z rozžha-

vené hmoty a ve zmrzlou hmotu se proměníme. Zákon přírody je nemilosrdný – rychle a neodolatelně směřujeme ke své záhubě. Lord Kelvin, ve svých hlubokých úvahách, nám vyměřuje krátké rozpětí života, zhruba šest milionů let. Po této době Slunce začne vyhasínat a jeho životodárné teplo bude ubývat a z naší Země bude hrouda ledu, ženoucí se věčnou nocí. Ale nebuďme z toho zoufalí. Zůstane na ní jiskřička života a bude naděje na roznícení nového života na nějaké vzdálené hvězdě. Zdá se, že tato úžasná možnost skutečně existuje, jak můžeme usuzovat z překrásných experimentů profesora Dewara s kapalným vzduchem, které ukazují, že zárodky organického života nejsou ničeny chladem bez ohledu na to, jak je intenzivní; tudíž mohou být přenášeny mezihvězdným prostorem. Mezitím radostné světlo vědy a umění, nabývající na intenzitě, nám bude svítit na cestu a odhalí nám zázraky a tato potěšení nám dají zapomenout na chmurnou budoucnost.

Život jako pohyb a rytmus

Ačkoli možná nikdy nebudeme schopni pochopit lidský život, víme určitě, že je to pohyb, ať je jeho povaha jakákoli. Existence pohybu v sobě nevyhnutelně zahrnuje těleso, které se pohybuje, a hybnou sílu. Proto všude tam, kde je život, je i hmota uváděná do pohybu silou. Každá hmota má setrvačnost, každá síla má tendenci trvat. Vzhledem k této obecné vlastnosti a podmínce, každé těleso, ať je v klidu nebo v pohybu, má sklon zůstat ve stejném stavu, a síla, kdekoli se projeví, a ať je její příčinou cokoli, vytváří ekvivalentní opačnou sílu. Z toho absolutně nutně vyplývá, že každý pohyb v přírodě musí být rytmický. Na tuto jednoduchou pravdu již dávno poukázal Herbert Spencer, jenž k ní dospěl poněkud odlišným procesem uvažování. Je obsažen ve všem, co si dokážeme představit – v pohybu planet, v přílivu a odlivu, v ozvěně, v pohybu kyvadla, v oscilacích elektrického proudu a v nekonečně proměnlivém fenoménu organického života. Nesvědčí o tom i celý lidský život? Narození, růst, stárnutí a smrt jednotlivce, rodiny, rasy nebo národa: co jiného je to než rytmus? Všechny manifestace života, dokonce i v těch nejspletitějších formách, jakkoli komplikované a nevyzpytatelné, jsou jenom pohybem, který podléhá stejným obecným zákonům, jimiž se řídí fyzikální vesmír.

Jednota celého vesmíru

Když mluvíme o člověku a uvažujeme o lidstvu jako celku, dříve než začneme na ně uplatňovat vědecké metody při studiu jeho pohybu, musíme toto přijmout jako vědecký fakt. Ale může dnes někdo pochybovat o tom, že miliony jednotlivců a všechny nespočetné typy a povahy tvoří entitu, jednotku? Ačkoli myslíme a jednáme svobodně, jsme drzeni pohromadě jako hvězdy na obloze s neoddelitelnými vazbami. Tyto vazby nemůžeme vidět, ale můžeme je cítit. Když se říznu do prstu, cítím bolest: Tento prst je mou součástí. Když vidím zraněného přítele, cítím také bolest: můj přítel a já jsme jedno. A nyní vidím, že je sražen k zemi nepřítel, kus hmoty, který mě v celém vesmíru nejméně zajímá: a přesto mě to zarmoutí. Není to důkazem toho, že každý z nás je pouze částí celku?

Po celé věky byla tato myšlenka hlášána dokonale moudrými učenými různých náboženství pravděpodobně nikoli proto, aby zajistila mír a harmonii mezi

lidmi, ale jako hlubokou pravdu. Buddhisté ji vyjadřují jedním způsobem, křesťané jiným, ale obě říkají to samé: Všichni jsme jedno. Metafyzické důkazy však nejsou to jediné, co můžeme přinést na podporu této myšlenky. Také věda rozpoznává toto propojení oddělených jednotlivců, ačkoli ne ve zcela stejném smyslu jako připouští, že slunce, planety a měsíce souhvězdí jsou jedním tělesem. Nemůže být pochyb o tom, že to bude experimentálně potvrzeno v budoucnosti, až naše prostředky a metody zkoumání fyzikálních a dalších stavů a fenoménů budou přivedeny k větší dokonalosti. Kromě toho: tato lidská bytost bude žít stále. Jediné je pomíjivý, rasy a národy přicházejí a odcházejí, ale člověk zůstává. Zde leží hluboký rozdíl mezi jednotlivcem a celkem. Zde také leží částečné vysvětlení mnohých z těch úžasných fenoménů dědičnosti, které jsou výsledkem mnoha století trvajících slabého, ale vytrvalého vlivu.

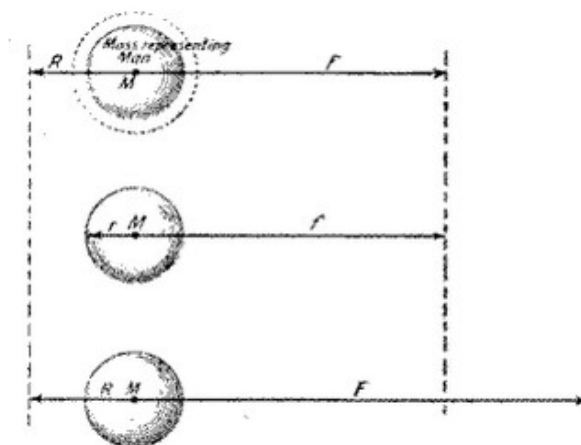
Lidstvo jakou součet částí

Představme si člověka jako hmotu, na níž působí síla. Přestože pohyb, který tato síla vyvolává, nemá posuvnou povahu, z níž vyplývá změna místa, jsou na něho aplikovatelné obecné zákony mechanického pohybu, a energie, spojená s touto hmotou, je měřitelná v souladu s dobře známými principy: jedna polovina hmotnosti krát druhá mocnina rychlosti. Tak například dělová koule, která je v klidu, má určité množství energie ve formě tepla, které lze změřit. Představme si, že se koule skládá z nespočetného množství nepatrných částic nazývaných atomy nebo molekuly, které vibrují, nebo rotují navzájem kolem sebe. Určíme jejich hmotnosti a rychlosti a z nich vypočítáme energii každé z těchto částic. Sečtením těchto energií získáme představu o celkové tepelné energii obsažené v kouli, která je pouze zdánlivě v klidu. V čistě teoretickém odhadu může být tato energie vypočítána vynásobením poloviny celkové hmotnosti - která je polovinou součtu všech hmotností částic - kvadrátem průměrné rychlosti jednotlivých částic. Podobným způsobem můžeme vypočítat lidskou energii: polovinu hmotnosti člověka vynásobit kvadrátem rychlosti, kterou dosud nejsme schopni spočítat. Ale náš deficit této vědomosti nic nemění na pravdivosti mých závěrů, které spočívají na pevných základech, že stejné zákony hmoty a síly ovládají celou přírodu.

Avšak člověk není obyčejná hmota, skládající se z rotujících atomů a molekul, která obsahuje pouze tepelnou energii. Člověk je hmotou, jež má jisté vyšší kvality: je nadán rozumem. Jeho hmota, jako voda ve vlnícím se oceánu, se neustále vyměňuje - nová zaujímá místo staré. Nejen to, ale on roste, rodí se a umírá, takže se jeho hmotnost mění co do objemu a hustoty. Co je ze všeho nejpodivuhodnější, je schopen zvyšovat nebo snižovat svoji rychlost pohybu pomocí záhadné síly, kterou získává z energie jiných substancí a přeměňuje ji na pohybovou energii. Ale v tuto chvíli můžeme ignorovat tyto pomalé změny a předpokládat, že lidská energie je dána součinem poloviny hmotnosti a čtverce jisté hypotetické rychlosti. Jako standard můžeme vzít jakoukoli rychlost, ale - v souladu s touto koncepcí - musíme dojít k závěru, že velkým problémem vědy je, a vždy bude, zvětšit energii takto definovanou. Před mnoha lety, podnícen četbou velice zajímavé Draperovy práce „History of the Intellectual Development of Europe“, tak živě líčící lidský pohyb, jsem došel k přesvědčení, že vyřešení tohoto věčného problému musí být

hlavním úkolem muže vědy. Některé výsledky mého vlastního úsilí na tomto poli se pokusím zde stručně popsat.

Jak zvýšit energii lidstva

Nechť ve schématu M představuje hmotnost člověka. Tato hmotnost je poháněna jedním směrem silou f , již se staví na odpor zčásti třecí a zčásti záporná síla R , která působí přesně opačně a zpomaluje pohyb hmoty. Taková protichůdná síla je přítomna u každého pohybu a musí být brána v úvahu. Rozdíl mezi těmito dvěma silami je účinná síla, která hmotě M uděluje rychlost V ve směru šipky na přímce představující sílu f . V souladu s výše uvedeným je lidská energie dána součinem $1/2 \cdot M \cdot V^2$, v němž M je celková hmotnost člověka a V je jistá hypotetická rychlost, kterou - za současného stavu vědy - nejsme schopni přesně definovat a vypočítat. Zvýšení lidské energie je tudíž ekvivalentní ke zvýšení tohoto součinu a, jak snadno pochopíte, existují pouze tři možné způsoby, jak toho docílit, jak je ilustrováno na výše uvedeném obrázku. První způsob, který je ukázán na horním obrázku, je zvýšení hmotnosti (jak je naznačeno tečkovanou kružnicí), přičemž obě protichůdné síly zůstanou stejné. Druhým způsobem je zmenšení zpomalující síly R na hodnotu r , kde hmotnost a urychlující síla zůstávají stejné, jak je schématicky znázorněno na prostředním obrázku. Třetí způsob, který je ilustrován třetím obrázkem, je zvýšení poháněcí síly f na hodnotu F , zatímco hmotnost M a zpomalující síla zůstávají nezměněné. Evidentně existují pevné limity, pokud jde o zvyšování hmotnosti a snižování zpomalující síly, ale urychlující síla může být zvyšována neomezeně. Každé z těchto tří možných řešení představuje jiný aspekt hlavního problému zvyšování lidské energie. Tyto tři aspekty budeme řešit jako samostatné problémy:

Jak zvýšit hmotnost lidstva

Z obecného pohledu zjevně existují dva způsoby zvýšení hmotnosti lidstva: za prvé, zvyšování a udržování těch sil, které napomáhají k jejímu zvyšování, za druhé, vzdorováním a snižováním těch sil, jež mají tendenci tuto hmotnost zmenšovat. Hmotnost bude zvýšena starostlivou péčí o zdraví, zajištěním dostatku potravy, umírněností, pravidelností návyků, podporou snatků, svědomitou péčí o děti a, obecně řečeno, dodržováním všech pravidel a zákonů náboženství a hygieny. Ale při přidávání nové hmotnosti ke staré existují opět tři možnosti.

Lidé vyšší hodnoty

Buď má přidaná hmotnost stejnou rychlost jako ta stará, nebo má nižší nebo vyšší rychlost. Abychom získali představu o důležitosti těchto případů, představme si vlak složený, řekněme, ze sta lokomotiv a předpokládejme, že ke zvýšení energie pohybující se hmoty byly k vlaku přidány čtyři další lokomotivy. Jestliže se tyto lokomotivy pohybují stejnou rychlostí, jakou jede vlak, celková energie vlaku se zvýší o čtyři procenta; pokud se pohybují poloviční rychlostí, energie se zvýší pouze o jedno procento; a když se pohybují dvojnásobnou rychlostí, energie se zvýší o šestnáct procent. Tato jednoduchá ilustrace ukazuje, že nejdůležitější je přidávat hmotnost o vyšší rychlosti. Jestliže jsou například děti stejně poučení jako jejich rodiče - to jest představují hmotu o „stejně rychlosti“ - potom se energie zvýší úměrně k jejich počtu. Když jsou méně inteligentní nebo vzdělaní, čili představují hmotnost o „nižší rychlosti“, potom zisk energie bude velmi malý; ale pokud budou vzdělanější, neboli budou představovat hmotu o „vyšší rychlosti“, potom nová generace značně přispěje ke zvýšení lidské energie. Každému přidání hmotnosti o „nižší rychlosti“ za nezbytnou hranici, vyžadovanou zákonem, kterou lze vyjádřit příslovím „Mens sana in corpore sano“, by mělo být vytrvale bráněno. Například, pouhý rozvoj svalů, který je cílem na některých našich vysokých školách, považují za ekvivalentní k přidávání hmotnosti o „nižší rychlosti“ a nebudu to dále komentovat, ačkoli mé názory byly jiné, když jsem sám byl studentem. Přiměřené cvičení, zajišťující správnou rovnováhu mezi myslí a tělem a vyšší výkonnost, je ovšem žádoucí. Výše uvedený příklad ukazuje, že nejlepšími výsledky dosáhneme pomocí vzdělání, čili zvýšením „rychlosti“ nově přidané hmoty.

Naopak, je samozřejmé, že všechno, co je proti náboženskému učení a zákonům hygieny, přispívá ke zpomalování hmoty. Whisky, víno, čaj, káva, tabák a další podobné stimulační látky jsou zodpovědné za zkrácení životů mnohých a měly by být užívány umírněně. Ale nedomnívám se, že lze doporučit striktní represivní opatření proti zlovykům, které se vytvářely po mnoho generací. Je moudřejší nabádat k umírněnosti než k abstinenci. Na tyto stimulanty jsme si zvykli, a jestliže má být taková reforma účinná, musí být pomalá a postupná. Ti, kdož věnují svou energii k takovým cílům, by mohli být mnohem užitečnější, kdyby obrátili své úsilí jiným směrem, například k opatrování čisté vody.

Znečištění vody

Na každou osobu, která zemře následkem nadměrného požívání stimulantů, nejméně tisíc lidí zemře v důsledku pití znečištěné vody. Tato drahocenná tekutina, jež do nás denně vlévá nový život, je na druhé straně prostředkem, skrze nějž do našich těl vstupuje nemoc a smrt. Smrtonosné choroboplodné zárodky, obsažené ve vodě, jsou o to strašnější, že svoji fatální práci vykonávají nepozorovaně. Zpečetují náš osud, zatímco se těšíme ze života. Většina lidí je tak nevědomá nebo bezstarostná při pití vody a důsledky tohoto jsou tak katastrofální, že filantropové mohou stěžet svého úsilí použít lépe než k osvětě těch, kteří se tímto způsobem poškozuji. Systematickým čištěním a sterilizací pitné vody by se lidská hmotnost značně zvýšila. Mělo by se stát pevným pravidlem - které by mohlo být vymáháno zákonem - převážet nebo jinak sterilizovat

pitnou vodu v každé domácnosti a na veřejných místech. Pouhá filtrace neposkytuje dostatečnou bezpečnost proti infekci. Všechny led pro vnitřní použití by měl být připravován z důkladně sterilizované vody. Důležitost eliminace zárodků nemocí z vody ve městech je všeobecně uznávána, ale pro zlepšení existujících podmínek se dělá málo, protože dosud nebyla předložena uspokojivá metoda sterilizace velkého množství vody. Zdokonalenými elektrickými zařízeními jsme nyní schopni vyrábět ozón ve velkém množství a zdá se, že tento ideální dezinfekční prostředek poskytuje šťastné řešení této důležité otázky.

Nedostatek potravin

Karban, obchodní ruch a vzrušení, zvláště na burze, jsou příčinou velkého snížení hmotnosti; tím víc, že jednotlivci, jichž se to týká, představují jednotky o vyšší hodnotě. Neschopnost rozeznat první příznaky choroby a její bezstarostné zanedbávání jsou důležitými faktory úmrtnosti. Tím, že si pečlivě všímáme každé nové známky přicházejícího nebezpečí a svědomitým úsilím o jeho odvrácení, nejen že se řídíme moudrými zákony hygieny v zájmu našeho blaha a úspěchu naší práce, ale také plníme vyšší morální povinnost. Každý by měl považovat své tělo za bezplatný dar od Boha, které miluje nade vše jako podivuhodné umělecké dílo nepopsatelné krásy a mistrovství, které je za lidskou představitostí, a tak jemné a křehké, že je může poškodit slovo, výdech, pohled nebo myšlenka. Nečistotnost, která rodí nemoc a smrt, je nejen sebepoškozující, ale také vysoce nemorální zvyk. Udržováním našich těl zdravých, bez infekce a v čistotě vyjadřujeme úctu k vyššímu principu, jímž byla naše těla stvořena. Ten, kdo se řídí pravidly hygieny v tomto duchu, praktikuje skutečné náboženství. Uvolněná morálka je strašné zlo, které otravuje mysl i tělo, a je zodpovědná za velké snižování lidské hmotnosti v některých zemích. Mnohé z nich představují zvyky a tendence, které produkuji podobně škodlivé výsledky. Například, společenský život, moderní vzdělání a zábavy žen, které je odvádějí od jejich povinnosti v domácnosti a od svých mužů, jsou odklonem od ideálu, snižují tvořivé síly a způsobují sterilitu a všeobecné oslabení rasy. Můžeme se zmínit o tisíci dalších zel, ale všechny dohromady nemohou vyvážit jedno zlo, jímž je nedostatek potravy, způsobený chudobou, krajní nouzí a bídou. Miliony lidí ročně umírají nedostatkem potravy, čímž se snižuje hmotnost. Dokonce v našich osvícených společenstvích, navzdory mnohem charitativnímu úsilí, existuje toto hlavní zlo. Zde nemám na mysli absolutní nedostatek potravy, ale nedostatek zdravé výživy. Jak poskytnout dobrou a vydatnou potravu, je tudíž nejdůležitější otázkou dne. Z hlediska obecných principů je pěstování dobytka, jako prostředek k poskytování potravy, problematické, protože, ve smyslu výše uvedeném, musí nepochybně vést k přidání hmoty o „nižší rychlosti“. Je jistě vhodnější pěstovat zeleninu a domnívám se, že vegetariánství je chvályhodný odklon od barbarského zvyku. Že můžeme existovat na rostlinné potravě a vykonávat svou práci dokonce lépe není teorie, ale dobře prokázaná skutečnost. Mnoho ras, žijících téměř výhradně na zelenině, má lepší tělesnou konstituci a větší sílu. Není pochyb o tom, že některé druhy rostlinné stravy, jako jsou ovesné vločky, jsou mnohem výživnější než maso a nadřazené z hlediska fyzické a psychické výkonnosti. Kromě toho, taková potrava zatěžuje naše zažívací orgány mnohem méně a činí z nás lidi důležitější, soutěživější a úspěšnější. Z pohledu na tato fakta by mělo být vynakládáno co největší úsilí k zastavení svévolného a krutého zabíjení zvířat, které je zhoubné

pro naši morálku. Abychom se osvobodili od zvířecích instinktů a choutek, které nás udržují dole, měli bychom začít u samých kořenů, z nichž vyrůstáme: měli bychom provést radikální reformu povahy naší stravy.

Život bez potravy

Zdá se, že neexistuje filozofická nezbytnost pro potravu. Můžeme vytvořit organizovaný život bez potravy a odvodit všechnu energii, kterou potřebuje pro výkon svých životních funkcí, z okolního média. V krystalu máme jasný důkaz existence tvárného životního principu a ačkoli nemůžeme pochopit život krystalu, není ničím menším než živým bytím. Vedle krystalů mohou existovat jiné podobné individualizované materiální systémy bytí, možná plynné povahy, nebo mohou být složeny ze substance ještě jemnější. Z perspektivy této možnosti - nebo dokonce pravděpodobnosti - nemůžeme jednoznačně popřít existenci organizovaného života na planetě jenom proto, že podmínky tam jsou nevhodné pro život, jak jej chápeme my. Dokonce ani nemůžeme s jistotou tvrdit, že některé z těchto forem života nejsou přítomny zde, v našem světě, v našem středu, protože jejich konstituce a životní projevy mohou být takové povahy, že je nejsme schopni postrehnout.

Výroba umělé potravy jako prostředku ke zvětšení lidské hmoty se přirozeně sama nabízí, ale přímé pokusy o poskytnutí výživy tohoto druhu mi nepřipadají racionální, alespoň v současné době. Je velmi pochybné, zda-li můžeme na této potravě prospívat. Jsme výsledkem postupného přizpůsobování se, které trvalo celé věky, a nemůžeme radikálně změnit svou výživu bez nepředvídaných a, se vši pravděpodobností, katastrofálních důsledků. O takový nejistý experiment bychom se neměli ani pokoušet. Mnohem lepší se mi jeví najít způsoby, jak zvýšit výnosnost půdy. Důvodem pro to je také snaha o zachování lesů, již nelze podceňovat, a v této spojitosti také využití energie vody pro účely přenosu elektrické energie, což nás do značné míry zbaví nutnosti pálit dřevo, a tudíž přispěje k zachování lesů. Ale tato a podobná opatření mají svá omezení.

Umělá hnojiva

Abychom získali vyšší produktivitu z půdy, musí být účinně zúrodnována umělými prostředky. Otázka produkce potravin bude potom nahrazena otázkou, jak nejlépe zúrodnit půdu. Co dělá půdu půdou, je zatím tajemství. Vysvětlení jejího původu je pravděpodobně ekvivalentní k vysvětlení původu samotného života. Skály, rozrušené vlhkem a teplem a větrem a počasím, samy o sobě nebyly schopny udržet život. Vyvstaly nějaké nevysvětlené podmínky a začal působit nějaký nový princip a byla vytvořena první vrstva, schopná živit nižší organismy, jako jsou mechy. Tyto, svým životem a smrtí, dodaly půdě více život podporujících vlastností, aby zde mohly přežít vyšší organismy, a tak dále a tak dále, až se mohlo začít dařit vysoce rozvinutým rostlinám a zvířatům. Přestože existují na to teorie, dokonce ani nyní není shoda v tom, jak dochází ke zúrodnování půdy. Jisté však je, že půda nemůže do nekonečna nést život, a musí být nalezen způsob, jak ji zásobit substancemi, které z ní byly vytaženy rostlinami. Hlavními a nejhodnotnějšími látkami mezi nimi jsou sloučeniny dusíku a jejich levná výroba je tudíž klíčem k řešení důležitého potravinového problému. Naše atmosféra obsahuje nevyčerpatelné množství dusíku a kdybychom jej dokázali oxidovat a vyrábět tyto sloučeniny, mělo by to nevyčísitelný užitek pro lidstvo.

Kdysi dávno tato myšlenka silně podnítila představivost vědců, ale účinné prostředky k dosažení tohoto výsledku nemohly být nalezeny. Řešení problému bylo považováno za extrémně obtížné z důvodu neobyčejné inertnosti dusíku, který se odmítá slučovat dokonce i s kyslíkem. Ale zde nám přichází na pomoc elektřina. Dřímající slučitelnost prvku je možné probudit elektrickým proudem určitých vlastností. Tak jako kus uhlí, který může být v kontaktu s kyslíkem po celá staletí, aniž by hořel, bude reagovat, jakmile bude zapálen, bude hořet dusík, pokud bude vybudem elektrinou. Do nedávna jsem však ani já neměl úspěch, když jsem vyráběl elektrické výboje, s vybudováním atmosferického dusíku, ačkoli jsem na vědecké přednášce v květnu 1891 předváděl novou formu výboje nebo elektrického ohně, který, vedle toho, že byl schopen generovat velké množství ozónu, měl zvláštní vlastnost, jak jsem poznamenal, vybudovat chemické reakce. Tyto elektrické výboje byly tehdy jenom tři nebo čtyři palce dlouhé a jejich chemické účinky byly podobné velmi slabé a proces oxidace dusíku byl tudíž nehospodárný. Otázkou bylo, jak tyto účinky zintenzivnit. Evidentně bylo třeba vyrábět elektrický proud zvláštních vlastností, aby byl proces spalování dusíku efektivnější.

Zachycování vzdušného dusíku

Prvního velkého pokroku při zajišťování chemické aktivity při elektrickém výboji bylo dosaženo, když byl použit proud o extrémně vysoké frekvenci. To bylo důležité zdokonalení, ale praktické důvody brzy postavily konečné limity pokroku v tomto směru. Potom byly zkoumány účinky elektrického napětí proudových impulsů, jejich tvaru a dalších vlastností. Potom byl studován vliv atmosferického tlaku, teploty, přítomnosti vody a dalších těles, a tak byly postupně zajištěny nejlepší podmínky pro nejintenzivnější chemickou reakci a vysokou účinnost při elektrickém výboji. Zdokonalování přirozeně nebylo rychlé, úspěch se dostavil po malých krůčcích. Plameny byly větší a větší a jejich oxidační schopnosti byly stále intenzivnější. Od bezvýznamného výboje, dlouhého několik palců, se vyvinul v úžasný elektrický fenomén, burácející plamen, pohlcující atmosferický dusík a měřící šedesát nebo sedmdesát stop. Dosud nebyly vyčerpány všechny možnosti zdokonalení, ale představu o tom, do jaké míry bylo mé úsilí odměněno, můžete získat při pohledu na velikost mnou vytvořeného výboje. Výboj, podobný plameni, je vytvářen pomocí entenzivních elektrických oscilací, které procházejí cívkou, a prudce zmítá elektrizovanými molekulami vzduchu. Tímto způsobem je vytvářena silná slučivost mezi dvěma normálně netečnými složkami atmosféry a ty se slučují snadno, dokonce i tehdy, když nejsou dělana další opatření pro zintenzivnění chemické reakce během výboje. Při výrobě sloučenin dusíku touto metodou bude ovšem využito všech prostředků ke zintenzivnění reakce a ke zvýšení účinnosti tohoto procesu a bude zajištěno zvláštní uspořádání pro zachycování vytvořených sloučenin, protože jsou obecně nestabilní, dusík se po krátké době stává opět inertním. Pára je jednoduchý a účinný prostředek pro trvalé upoutání sloučenin. Výsledek ilustrovaný na obrázku umožňuje oxidovat atmosferický dusík v neomezeném množství toliko využitím levné mechanické síly a jednoduchého elektrického přístroje. Tímto způsobem lze levně vyrábět sloučeniny dusíku po celém světě v jakémkoli množství a pomocí těchto sloučenin zúrodnovat půdu a mnohonásobně zvyšovat její produktivitu. Touto cestou lze získat nadbytek levných a zdravých potravin, nikoli umělých, ale takových, na které jsme zvyklí. Tento nový a nevyčer-

patelný zdroj potravy přinese lidstvu nezměrný užitek, protože enormně přispěje ke zvýšení hmotnosti lidstva a tím ke zvýšení lidské energie. Doufám, že brzy svět spatří začátek průmyslu, jehož význam bude největší od objevu zpracování železa.

Technika teleautomatů

Jak redukovat sílu zpomalující lidskou hmotu

Jak již bylo dříve řečeno, síla, která zpomaluje pohyb člověka kupředu, je zčásti třecí síla, zčásti negativní síla. Pro ilustraci tohoto rozdílu, mohu například jmenovat nevědomost, hloupost a imbecilitu jako čistě třecí síly, nebo odpor postrádající jakýkoli směr. Na druhé straně, fantazírování, šilenství, sebedestruktivní tendence, náboženský fanatismus a podobně, jsou síly negativního charakteru, které působí určitým směrem. Abychom zredukovali nebo zcela překonali tyto různé zpomalující síly, musí být použity zcela odlišné metody. Víme například, co může udělat fanatik, a můžeme provést preventivní opatření, můžeme jej poučit, přesvědčit a možná mu i ukázat cestu, přeměnit jeho nectnost ve ctnost; ale nevíme, a nikdy nemůžeme vědět, co tupec nebo imbecil může udělat, a musíme s ním zacházet jako s netečnou, nemyslicí hmotou. Negativní síla má vždy určité kvality, často vysoké, ale špatně nasměrované, které je možné obrátit správným směrem; ale všesměrová třecí síla představuje nevyhnutelné ztráty.

Lidstvo zpomaluje nevědomost

Nemůže být pochyb o tom, že třecí silou, která ze všech třecích sil nejvíce zpomaluje pohyb lidstva, je nevědomost. Ne bezdůvodně moudrý muž, Buddha, řekl: „Nevědomost je největší zlo na světě.“ Tření, jež pramení z nevědomosti, a které se významně zvětšilo z důvodu množství jazyků a národností, může být redukováno jediné rozšiřováním vědomostí a sjednocením různorodých elementů lidstva. Žádné úsilí nemůže být vynaloženo účelněji. Přestože v minulosti možná nejvíce zpomalovala pohyb lidstva kupředu nevědomost, mají dnes negativní síly větší důležitost. Mezi nimi má jedna z nich obzvlášť velkou důležitost. Nazývá se organizované válčení. Když bereme v úvahu miliony jednotlivců, často tělesně a duševně neschopnějších, výkvět lidstva, který je přinucen k neaktivnímu a neproduktivnímu životu, nesmírné sumy peněz, jež jsou třeba na udržování armád a válečného aparátu, představující obrovské množství lidské energie, celé úsilí zbytečně vyplývané na výrobu zbraní a nástrojů zkázy, ztráty životů a živění barbarského ducha, jsme zděšení neodhadnutelnými ztrátami pro lidstvo, které existence těchto žalostných podmínek představuje. Co můžeme udělat, abychom co nejúspěšněji bojovali proti tomuto velkému zlu?

Organizovaná síla

Zákon a pořádek absolutně vyžaduje udržování organizované síly. Žádná společnost nemůže existovat a prosperovat bez přísné kázně. Každá země musí být schopna se - v případě nutnosti - bránit. Podmínky dneška nejsou výsledkem vcerejška a radikální změnu nelze učinit do zítřka. Kdyby národy okamžitě odzbrojily, je více než pravděpodobné, že stav věcí, který by následoval, by byl horší než válka samotná. Celosvětový mír je krásný sen, ale není okamžitě realizovatelný. Nedávno jsme viděli, že i ušlechtilé úsilí člověka, vynaložené s největší silou, bylo

doslova bez účinku. A není divu, že nastolení celosvětového míru je v současné době nerealizovatelné. Válka je negativní síla a nemůže být obrácena pozitivním směrem, aniž bychom prošli přechodnými fázemi. Je to problém kola, které se otáčí jedním směrem, jehož rotaci chceme obrátit bez toho, abychom kolo zpomalili, zastavili a roztočili opačným směrem.

Zbraně válkám nezabrání

Tvrdí se, že dokonalé zbraně velké ničivé síly zabrání válkám. Dlouho jsem si to myslel i já, ale nyní věřím, že to byl hluboký omyl. Takový vývoj změní podmínky válčení, ale nezabrání mu. Naopak se domnívám, že každá nově vynalezená zbraň, každý krok učiněný tímto směrem, pouze přivábí nové talenty a dovednosti, povzbudí nové úsilí, nabídne nové podněty, a tak jenom dodává čerstvé hybné síly pro další rozvoj. Zamysleme se nad vynálezem střelného prachu. Můžeme vymyslet radikálnější změnu, než jaká byla způsobena touto inovací? Představme si, že žijeme v tomto období: neopravňovalo by nás to myslet si, že s válčením je konec, když brnění rytířů se stalo zastaralým, když tělesná síla a obratnost rázem ztratily svoji důležitost? Přesto střelný prach války neodstranil: spíš naopak - působil jako mocná pobídka. Proto si také nemyslí, že války lze překonat vědeckým rozvojem, pokud budou ve světě podmínky podobné těm dnešním, protože válka samotná se stala vědou a proto, že k válce patří nejposvátnější sentimenty, jichž je člověk schopen. Vlastně je nejisté, zda lidé, kteří nejsou připraveni bojovat za vysoké ideály, jsou dost dobří pro cokoli jiného. Není to mysl, co dělá člověka, ani to není tělo; je to mysl a tělo. Naše přednosti a slabosti jsou neoddelitelné, jako síla a hmota. Když je oddělíte, člověk přestane existovat.

Dalším velmi silným argumentem, který je často používán, je, že válka se brzy stane nemožnou, protože prostředky obrany předstihují prostředky k útoku. Na to lze odpovědět fundamentálním zákonem, který může být vyjádřen slovy, snadnější je ničit než stavět. Tento zákon definuje lidské schopnosti a předpoklady. Kdyby bylo snazší stavět než bořit, člověk by šel kupředu bez odporu, tvořil by a shromažďoval bez omezení. Takové podmínky na Zemi neexistují. Bytost, která by to dokázala, by nemohla být člověkem: musela by být bohem. Obrana vždy má výhodu před útokem, ale to - samo o sobě - nikdy nemůže zastavit války. Použitím nových metod obrany můžeme přístav učinit nedobytným, ale takovými prostředky nemůžeme zabránit v boji dvěma nepřátelským lodím na širém moři. A potom, když budeme tuto myšlenku logicky sledovat až do konce, dojdeme k závěru, že by pro lidstvo bylo lepší, kdyby se každá země, i ta nejmenší, obklopila absolutně neproniknutelnou zdí a izolovala se od zbytku světa. Ale takovýto stav věcí by pro pokrok lidstva byl strašně nevýhodný. Naopak, je to zrušení všech bariér, které oddělují národy a země, co nejvíce pomáhá rozvíjet civilizaci.

Nyní opět někteří tvrdí, že příchod létajících strojů musí přinést celosvětový mír. Domnívám se, že toto je také zcela chybný názor. Létající stroje jistě přijdou, a velmi brzy, ale podmínky zůstanou stejné jako předtím. Vlastně nevidím důvod, proč by vedoucí mocnost, jakou je Velká Británie, nemohla ovládnout vzduch, jako ovládla moře. Aniž bych se chtěl zapsat do historie jako prorok, neváhám říci, že v příštích letech budeme svědky založení „vzdušné mocnosti“ a její centrum nemusí být daleko od New Yorku. Ale přesto lidé budou vesele válčit dál...

Přehled akcí ČEPES v druhém pololetí 2017

Přednášky, semináře, kurzy

Česká psychoenergetická společnost bude pořádat semináře v Praze a Klatovech

Seminář je určen pro praktikující senzibily se zaměřením na harmonizování energetického systému člověka příkládáním rukou podle metodiky této profesní kvalifikace s možností aktivace schopností pro tuto činnost a s praktickými cvičeními na prociťování energií člověka. Semináře se uskuteční v sobotu v měsíci říjnu nebo začátkem listopadu v době od 9.30 do 15.00 hod. v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1.

Poplatek pro nečleny ČEPES činí 500,- Kč, pro členy ČEPES činí 200,- Kč (na občerstvení).

Doporučujeme včas se přihlásit, protože seminář je určen jak členům ČEPES tak i veřejnosti.

Na toto téma se dále uskuteční přednáška v knihovně města Klatov v době od 18.00 hod. Přesné datum bude včas oznámeno.

Současně se pro účastníky semináře uskuteční individuální aktivace na základě dohody s předsedou ČEPES.

Kurz pro proutkaře

Vedení České psychoenergetické společnosti oznamuje, že pro malý zájem o proutkařské kurzy předpokládá jejich realizaci až na podzim v konci září nebo začátkem října.

Omlouváme se, že nejsme schopni již nyní Vám poskytnout konkrétní datum realizace a program.

Bližší informace podá Ing. V. Bažant na čísle 221 082 252, 723 491 987 nebo mailu: cepes@cepes.cz.

Poskytování bioenergetických služeb

ČEPES zájemcům poskytuje:

- služby k posílení imunitního systému a regeneračních schopností organismu
- odstraňování všech druhů únavy (včetně stavu „vyhoření“)
- zmírňování bolestí, svalového a kloubového napětí
- zlepšení hybnosti
- harmonizování fyzických i psychických (mimo duševních nemocí) sil klienta

Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9.00 do 18.00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky (210 082 252, 723 491 987) nebo e-mailem cepes@cepes.cz.

Předvánoční setkání

Vedení ČEPES upozorňuje na datum předvánočního setkání. Podle tradic pořádá vedení ČEPES předvánoční setkání členů i zájemců v sobotu dne 9. 12. 2017 od 9.00 hod. a předem každého účastníka vítá.

Česká psychoenergetická společnost **ČEPES**

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289
e-mail: bazant.cepess@seznam.cz

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz